

Udskriftsdato: 7. januar 2026

AFG nr 10203 af 24/10/2023 (Gældende)

Rentefradragsbegrænsning i skadesforsikringsselskab, opgørelse af nettofinansieringsudgifter

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 23-0310074

Rentefradragsbegrænsning i skadesforsikringsselskab, opgørelse af nettofinansieringsudgifter

Forsikringskoncernen var blevet opmærksom på, at rentefradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskattelovens § 11 B kunne blive relevante for koncernen som følge af markedssituationen. Koncernen stillede derfor en række spørgsmål om fortolkningen af rentefradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskattelovens § 11 B.

Skatterådet bekræftede, at Spørger som skadesforsikringsselskab var omfattet af anvendelsesområdet for selskabsskattelovens § 11 B. Skatterådet bekræftede videre, at en række nærmere beskrevne finansielle kontrakter m.v. tjente til at sikre driftsindtægter og driftsudgifter, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., så gevinst og tab på disse kontrakter m.v. ikke skulle medregnes ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne. Skatterådet kunne imod Spørgers ønske ikke bekræfte, at nogle beskrevne obligationer ikke skulle medregnes ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne. Obligationer ansås ikke for omfattet af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3., 5. pkt., der omfatter "gevinst og tab på kontrakter (terminkontrakter m.v.)", der tjener til at sikre driftsindtægter og driftsudgifter.

Skatterådet bekræftede herudover, at valutakursreguleringer på hybride lån ikke skulle indgå i opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne, og at den hybride kernekapital hørte til anlægsformuen, således at formueforøgelser eller -fald i form af eventuelle valutakursgevinster eller -tab ved hel eller delvis indfrielse af obligationerne skulle være indkomstopgørelsen uvedkommende.

Skatterådsmøde 24. oktober 2023 - SKM2023.575.SR

Spørgsmål

1. Kan Skatterådet bekræfte, at anvendelsesområdet for selskabsskattelovens § 11 B omfatter Spørger som skadesforsikringsselskab?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, kan Skatterådet da bekræfte, at de i anmodningen beskrevne finansielle kontrakter m.v. tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., hvormed gevinst og tab på disse kontrakter m.v. ikke skal medregnes ved opgørelse af nettofinansieringsudgifterne?
3. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, kan Skatterådet da bekræfte, at de beskrevne obligationer tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, hvormed gevinst og tab på disse obligationer ikke skal medregnes ved opgørelse af nettofinansieringsudgifterne?
4. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, kan Skatterådet da bekræfte, at valutakursreguleringer på hybride lån ikke skal indgå i opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne?
5. Kan Skatterådet bekræfte, at den hybride kernekapital hører til anlægsformuen, således at formueforøgelser eller -fald i form af eventuelle valutakursændringer såvel som eventuelle valutakursgevinster eller -tab ved hel eller delvis indfrielse af obligationerne er indkomst-opgørelsen uvedkommende, jf. statsskattelovens § 5?

Svar

1. Ja
2. Ja
3. Nej
4. Ja
5. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Denne anmodning om bindende svar er foranlediget af, at skadesforsikringsselskabet Spørger er blevet opmærksom på, at rentefradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskattelovens § 11 B potentielt er blevet relevante for Spørger som følge af den nuværende markedssituation.

Formålet med nærværende anmodning om bindende svar er således at få fastslået bestemmelsens anvendelsesområde for så vidt angår skadesforsikringsselskaber.

Det fremgår af lovens oprindelige forarbejder (L 213 - FT 2006/07), at rentefradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskattelovens § 11 B blev indført for at imødegå massiv gældsfinansiering ved kapitalfondes opkøb af danske virksomheder.

Regelsættet har sidenhen undergået nogle reparationspakker, der har haft til hensigt at undtage velkonsoliderede virksomheder fra fradragsbeskæring under nærmere betingelser.

Spørger er en virksomhed/koncern med en stor investeringsportefølje. Den primære aktivitet i Spørger er forsikringsvirksomhed, hvor Spørger løbende modtager forsikringspræmier fra forsikringstagerne, mod at Spørger skal dække de forsikredes tab, såfremt en forsikringsbegivenhed indtræder.

De modtagne forsikringspræmier investeres efter en nøje fastlagt investeringspolitik. Investeringsstrategien og -politikken fremlægges årligt for Spørgers direktion og bestyrelse som godkender den endelige politik. Investeringspolitikken skal tilsikre, at porteføljen giver et stabilt og sikkert afkast, således at de respektive forsikringsforpligtelser kan efterleves, når de realiseres.

Spørgers investeringsportefølje udgør pr xx.xx. 20aa (beløb udeladt) DKK. (Fri og Match portefølje jf. tabel 2 nedenfor) ud af en samlet balancesum på (beløb udeladt) DKK.

Da der ikke er samtidighed mellem modtagelsen af forsikringspræmie indtægter og de faktiske udbetalinger af forsikringssummer er Spørger endvidere forpligtet til at hensætte til fremtidige forventede skadesudbetalinger, jf. den finansielle regulering for skadesforsikringsselskaber og finanstilsynets retningslinjer. De forsikringsmæssige hensættelser er ikke udtryk for gæld i skatteretlig forstand, men er baseret på aktuarmæssige beregninger for den til enhver tid værende forsikringsportefølje.

De forsikringsmæssige hensættelser udgør pr xx.xx. 20aa (beløb udeladt) DKK.

Spørger er efter den finansielle regulering forpligtet til at kunne honorere de forsikringsmæssige hensættelser, og den del af investeringsporteføljen, som matcher de forsikringsmæssige hensættelser, benævnes hos Spørger "Matchporteføljen". Navnet Match indikerer, at der inden for en vis tolerance skal være et match mellem de forsikringsmæssige hensættelser og den afdækningsportefølje, der er investeret i forskellige investeringsaktiver.

Spørger har ikke gæld af nævneværdig betydning. Gælden udgør pr xx.xx. 20aa (beløb udeladt) DKK og består primært af derivater og uafviklede handler. Nogle kontrakter kan være in the money (aktivsiden) og nogle kan være out of the money (passiv siden). Hertil har Spørger i lighed med øvrige finansielle institutioner hybrid kernekapital, som udgør (beløb udeladt) DKK. Renteudgifter og kurstab/kursgevinster på hybrid kernekapital er efter praksis ikke skattemæssigt fradragsberettiget. Der henvises til Skatterådets besvarelse af spørgsmål 14 og 15 i SKM2021. 377. SR.

Den resterende del af passivsiden består af egenkapital på (beløb udeladt) DKK, jf. tabel 2 nedenfor.

Investeringsaktiviteten i Spørger

I resultatopgørelsen og opgørelsen af den skattepligtige indkomst for Spørger indgår indtægter og udgifter af investeringsaktiverne. Da forvaltning af de modtagne forsikringspræmier er en integreret del af forsikringsvirksomheden, og da disse indtægter udgør en betydelig del af den samlede indtjening, er der i Spørger særlig fokus på, at forvaltningen sker i overensstemmelse med 'prudent person-princippet', som er fastsat i § 158 i lov om finansiel virksomhed:

"Forsikringsselskaber skal investere deres aktiver således, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt."

Prudent person-princippet indebærer, at Spørger skal investere i aktiver, hvortil der knytter sig risici, som selskabet kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om. Princippet indebærer endvidere, at Spørger skal have fokus på den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet ved investering af sine aktiver - og navnlig de aktiver, der anvendes til at dække hensættelserne, minimumskapitalkravet og solvenskapitalkravet.

Prudent person-princippet indebærer ikke, at der stilles krav om, at Spørger investerer i bestemte kategorier af aktiver.

I Spørger er prudent person-princippet nedfældet i Spørgers "Policy and Guidelines for the Investment Areas" og er derfor et bærende element for den fastlagte investeringspolitik, strategi og governance for forvaltning af investeringsaktiver.

For at sikre efterlevelse af de fastsatte retningslinjer har Spørger opdelt de samlede investeringsaktiver i henholdsvis en "Fri" portefølje og en "Match" portefølje.

- Hensigten med "Fri" porteføljen er at opnå det optimale markedsafkast på 5-års basis under hensyntagen til blandt andet risiko, likviditet og kapitalanvendelse.
- Hensigten med "Match" porteføljen er at sikre driften af forsikringsvirksomheden ved at minimere risikoen for udsving, som følge af ændringer i Finanstilsynets diskonteringsrentekurve, som er grundlaget for værdiansættelse af selskabets forsikringshensættelser og samtidig opnå et tilsvarende afkast i porteføljen under hensyntagen til forvaltningsomkostninger.

I markedsværdier udgør den "Fri" portefølje (beløb udeladt) DKK og "Match" porteføljen (beløb udeladt) DKK (opgjort pr. xx.xx. 20aa).

Investeringsaktiverne i hver portefølje er udvalgt under hensyntagen til de fastsatte rammer i investeringsspolitikken for valg af risiko, aktiv klasse, diversifikation og likviditet.

Den "Fri" portefølje og "Match" porteføljen er segregeret ved særskilte porteføljer i et portefølje-managementsystem i Spørger.

"Match" porteføljen til afdækning af de forsikringsmæssige hensættelser i forsikringsvirksomheden

For "Match" porteføljen er investeringsaktiverne bestemt af og knyttet til selskabets forsikringsmæssige hensættelser og likviditetsstyring af selskabets ind- og udbetalinger, og som dermed bereder Spørger til at kunne håndtere fremtidige forsikringsforpligtelser, herunder foretage udbetaling af erstatningsbeløb. Det fremgår af lov om finansiel virksomheds § 126 e, at

§ 126 e. Gruppe 1-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet til enhver tid er i besiddelse af tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til dækning af alle forsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og andre begunstigede efter forsikringsaftalerne. Gruppe 1-forsikringsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at der ved opgørelsen af de forsikringsmæssige hensættelser anvendes en risikofri rentekurve, der fastlægges af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 77e, stk.

2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). [...]

Spørger tilhører Gruppe 1-forsikringsselskaber. Det er Den europæiske Tilsynsmyndighed for forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), der udstikker retningslinjerne på tværs af EU, og Finanstilsynet fastsætter grundlaget ved udmelding af en risikofri rentekurve (diskonteringsrentekurve) og dertilhørende volatilitetsjustering.

I bekendtgørelse nr. 1279 af 29/11/2017 om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. fremgår yderligere regler om værdiansættelse af de forsikringsmæssige hensættelser, som skal opgøres af aktuarer efter komplicerede regler og kontrolleres af både intern og ekstern revision samt Finanstilsynet.

I forhold til de forsikringsmæssige hensættelser har investeringsstrategien for "Match" porteføljen til formål at hedge (afdække) renterisikoen fastsat af Finanstilsynets diskonteringsrentekurve ved valg af investeringsaktiver, der på bedst mulig måde kan opnå et tilsvarende afkast under hensyn til en afvejet risiko. Et hedge kan ske ved anvendelse af rente- og inflationsswaps, genkøbsaftaler på obligationer (repo/reverse forretninger) i kombination med investering i likvide og dækkede obligationer i DKK eller EURO.

Det grundlæggende formål, der forfølges i bestræbelserne på at få Match porteføljen afkast til at afspejle Finanstilsynets diskonteringsrentekurve, er således at gøre Spørger i stand til at efterkomme fremtidige forsikringsforpligtelser, som på baggrund af stigende renteniveau, højere råvarepriser og bruttolønninger m.v. ikke længere vil kunne dækkes af de oprindelige modtagne forsikringspræmier.

For at sikre compliance med 'prudent person-princippet' for aktiv allokering i "Match" porteføljen må Spørger alene investere i likvide og dækkede obligationer i DKK eller EURO, herunder statsobligationer, dækkede realkreditobligationer og i mindre omfang erhvervsobligationer. Ved anvendelse af rente- og inflationsswaps i kombination med investering i obligationer, sikrer dette både en høj grad af likviditet og en optimal afdækning af renterisikoen, der er afledt af Finanstilsynets diskonteringsrentekurve. I investeringspolitikken stilles der krav om, at "Match" porteføljen markedsværdi skal omfatte 90-100% obligationer (Fixed income) med en restløbetid/varighed på 0 til 1 år.

"Match" porteføljen omfatter også likviditetsstyringen, som er afledt af forsikringsvirksomheden, og har til formål at:

- Minimere kapitalbinding
- Optimere selskabets likviditetsstrømme
- Sikre tilstrækkelig likviditetsreserve
- Maksimere afkast på fordringer og kontanter
- Minimere valutarisici ved at minimere kapital i valuta

Til sikring af disse formål anvendes genkøbsaftaler på obligationer (repo/reverse forretninger), aftaleindlån, valutaterminsforretninger og valutaswaps.

Den "Fri" portefølje

Størrelsen af den "Fri" portefølje er bestemt af aktivbalancen minus "Match" porteføljen, hvilket ca. afspejler den gennemsnitlige egenkapital plus ansvarlig lån (hybride lån) minus goodwill aktiver.

Valg af investeringsaktiver i den "Fri" portefølje er begrænset af investeringsmandatet, der er bestemt af bestyrelsen for Spørger og fastsat i en aktiv-allokering i investeringspolitikken.

Konkret talopgørelse af henholdsvis Match og Fri porteføljen

Spørger har nedenfor illustreret Spørgers faktiske tal på henholdsvis resultatopgørelse (tabel 1) og balance (tabel 2) for perioden (udeladt)

Spørger har inddelt det i de forskellige porteføljer, og hvad de vedrører, herunder om det er Match, Fri, afdækning af drift og løbende likviditet, afdækning af datterselskaber eller hybrid kernekapital.

Summarisk kan det negative afkast på (beløb udeladt) DKK fra porteføljerne, jf. tabel 1 specificeres således:

MATCH porteføljen:	-(beløb udeladt). DKK (Obligationer, swaps, diskontering)
FRI porteføljen:	-(beløb udeladt) DKK (Aktier)
Afdækning af drift og løbende likviditet:	-(beløb udeladt) DKK (valutakursreguleringer)
Hybrid kernekapital:	(beløb udeladt) (Renteudgifter og valutakursgevinst)
Total:	-(beløb udeladt) mio. DKK

Herudover er der ført en gevinst på egenkapitalen fra valutasikringskontrakt vedrørende datterselskaber på (beløb udeladt) mio. DKK.

Spørgers resultatopgørelse/porteføljer består på det nærmeste udelukkende af finansielle indtægter og udgifter i form af aktier, obligationer og finansielle instrumenter, der som udgangspunkt indgår som en del af nettofinansieringsomkostningerne efter selskabsskattelovens § 11 B.

Herudover har Spørger et par særlige forhold, som er omfattet af specialreglerne for skades- og livsforsikringsselskaber, og som ikke indgår som en del af nettofinansieringsudgifterne efter selskabsskattelovens § 11 B, da de er udtryk for en driftsmæssig påvirkning ved forsikringsvirksomhed og dermed ikke omfattes af hverken kursgevinstloven eller aktieavancebeskatningsloven.

Det drejer sig om henholdsvis "Effekt af ændring i diskonteringssats" på (beløb udeladt) mDKK og "Forrentning af forsikringsmæssige hensættelser" på (beløb udeladt) mDKK. Disse beløb er ikke kursgevinster omfattet af kursgevinstloven eller andre kapitalgevinstlove, men derimod som nævnt omfattet af specialreglerne for skades- og livsforsikringsselskaber i selskabsskattelovens § 13, stk. 3-10, og behandles derfor sammen med de forsikringsmæssige hensættelser. Indtægten fra ovenstående revurdering af de forsikringsmæssige hensættelser som følge af ændrede forudsætninger, herunder primært renteniveau og inflation, indgår ikke i opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne efter selskabsskattelovens § 11 B, idet indtægten ikke er omfattet af kursgevinstloven.

Hvis der korrigeres herfor i opgørelsen af det finansielle afkast, og at bogførte administrationsomkostninger også tages ud, ser opgørelsen således ud - se kolonne "1) korrigeret opgørelse":

(Tabel for opgørelse udeladt)

Det medfører, at opgørelsen af investeringsresultatet og nettofinansieringsudgifterne efter selskabsskattelovens § 11 B afviger ganske markant fra det regnskabsmæssige resultat og det reelle investeringsafkast, som Spørger har realiseret. Effekten fra en ændring i de forsikringsmæssige hensættelser er en reel kursgevinst og indtægt for Spørger, uagtet at den ikke indgår i opgørelsen efter selskabsskattelovens § 11 B.

I Match porteføljen indgår, jf. tabel 1 bl.a. også renteindtægter på (+beløb udeladt) DKK og kurstab på obligationer på (-beløb udeladt) mio. DKK (-beløber udeladt) og kurstab på swaps på (-beløb udeladt) mio. DKK (-beløb+beløb udeladt). Tabene skyldes ikke gældsoptagelse, men alene styring af Spørgers kommercielle risici og matching af de forsikringsmæssige hensættelser.

Afdækning af drift og løbende likviditet vedrører selve afdækning af forsikringsvirksomhedens egne driftsomkostninger og løbende likviditetsstyring, herunder store løbende udbetalinger af bl.a. løn, feriepenge, moms, selskabsskat og forsikringsafgifter, hvor der indgås løbende finansielle kontrakter og repoer for at sikre nødvendig likviditet til fremtidige store udbetalinger i forsikringsvirksomheden.

Hvis der korrigeres yderligere for, at tab på swaps, finansielle kontrakter til afdækning af drift ikke skal medregnes, ser opgørelsen således ud (se sidste kolonne benævnt "2) korrigeret opgørelse"):

(Tabel for opgørelse udeladt)

Og hvis der yderligere korrigeres for, at tab på obligationer og renteindtægter i Match porteføljen ikke skal medregnes, ser opgørelsen således ud (se kolonne "3) korrigeret opgørelse"):

(Tabel for opgørelse udeladt)

Tab vedrørende den FRI portefølje skyldes aktietab i 20aa, og det vedrører investering af egenkapitalmidler.

Afkastet under hybrid kernekapital består af renteudgifter (-beløb udeladt mio. DKK) og valutakursgevinster (+beløb udeladt mio. DKK).

Hvis der afslutningsvist korrigeres for, at renteudgifter og valutakursgevinster vedrørende hybrid kernekapital er den skattepligtige indkomst uvedkommende, ser opgørelsen således ud (se kolonne "korrigeret opgørelse" 4 yderst til højre):

(Tabel for opgørelse udeladt)

Tabel 1

(Tabellen er udeladt)

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørgsmål 1:

Baseret på ordlyden af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1, 1. pkt., er alle selskabsskattepligtige selskaber omfattet af bestemmelsen. Det medfører, at Spørger ifølge ordlyden er omfattet af bestemmelsen.

Af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 11, fremgår imidlertid, at livsforsikringsselskaber ikke omfattes af bestemmelsens stk. 1-10. Baggrunden for at undtage livsforsikringsselskaber var ifølge bemærkningerne og høringssvarene til L 213 (FT 2006/07) følgende:

"Det foreslås, at selskabsskattelovens § 11 B ikke finder anvendelse for livsforsikringsselskaber. Disse selskaber kan kun i meget begrænset omfang optage gæld og er desuden underlagt tilsyn. Til gengæld kan de i enkelte indkomstår være meget påvirkede af kurs-svingninger på deres obligationsbeholdning."

Endvidere fremgår følgende af ministerens svar (højre kolonne) til høringssvarene (venstre kolonne) nedenfor:

Livsforsikringsselskaber

Forslaget om at begrænse selskabernes rentefradragsret vil få alvorlige konsekvenser for selskabsskattepligtige livsforsikringsselskaber.

Blandt de nettofinansieringsudgifter, der medregnes til at beregne grænsen for det fremtidige fradrag, medgår bl.a. kursændringer på obligationer, finansielle kontrakter (optioner m.v.) og lign.

Livsforsikringsselskaber har - som en naturlig del af deres virksomhed - en stor beholdning af rentebærende aktiver, herunder finansielle kontrakter. Det indebærer f.eks. i en rentestigningssituation, at livsforsikringsselskabernes forpligtelser reduceres (hvilket udgør en indtægt) samtidig med, at selskaberne konstaterer kurstab på obligationer og finansielle kontrakter, der modsvarer denne indtægt bedst muligt.

Det er naturligt, at livsforsikringsselskaber har en stor beholdning af obligationer. Det er klart, at denne beholdning er ligesom andre obligationsbeholdninger følsomme over for kurssvingninger.

Livsforsikringsselskaber er i en særlig situation idet de i høj grad er egenkapitalfinansierede og underlagt tilsyn med hensyn til, at aktiverne matcher forpligtelserne overfor kunderne.

Desuden tilhører aktiverne i et livsforsikringsselskab kun formelt set selskabet, reelt er langt hovedparten af aktiverne og det afkast, de giver anledning til, grundlaget for de fremtidige ydelser i form af pensioner og forsikrings-ydelser.

Livs- og pensionsforsikringsselskaber, der er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, foreslås derfor fritaget fra reglerne om rentebegrænsning i den foreslåede § 11 B.

Af ovenstående fremgår, at der var forståelse for, at selskabsskattepligtige livsforsikringsselskaber blev undtaget fra reglerne pga. deres helt særlige situation.

Spørgsmålet er imidlertid, hvorfor skadesforsikringsselskaber ikke også blev undtaget fra reglerne, idet de i lighed med livsforsikringsselskaberne heller ikke har nævneværdig gæld og samtidig er underlagt tilsyn med hensyn til, at aktiverne matcher forpligtelserne. Under høringen blev der stillet spørgsmål til skadesforsikringsselskaberne, men her blev der ikke udvist samme forståelse.

Skadesforsikringsselskaber

I relation til skadesforsikringsselskaber er problemstillingen umiddelbart anderledes, idet der ikke som i livsforsikring sker en kapitalakkumulation, der reelt tilhører kunderne.

Når der i det globale kapitalmarked sker rentestigninger, har dette en negativ indflydelse på obligationernes kursniveau. Væsentlige rentestigninger kan i enkelte år betyde, at et skadeforsikringsselskab har kurstab, som der efter lovudkastets definition ikke er fradrag for, mens kursgevinster i andre år er skattepligtige. Denne asymmetri kan ramme

Der kan henvises til bemærkningerne ovenfor om kurssvingninger på fordringer og gæld.

helt normalt kapitaliserede skadeforsikringsselskaber.

Lovforslaget bør tage højde for, at det er en naturlig del af den forretningsmæssige drift i skadeforsikringsselskaber at besidde en betydelig kapital, der er placeret i rentebærende fordringer.

I forhold til problemstillingen for skadeforsikringsselskaber blev der alene henvist til det generelle svar om kurssvingninger på fordringer og gæld, hvor ministerens svar var følgende:

“Skatteministeriet er enig i, at der kan være en uhensigtsmæssig asymmetri indbygget i modellen, hvis kursgevinster og tab alene vurderes på baggrund af årets udsving.

Det foreslås derfor, at afskærne kurstab vil kunne fremføres til modregning i kursgevinster i de efterfølgende tre indkomstår. Herved udjævnes kurssvingningerne og asymmetrien mindskes kraftigt.”

Som det fremgår, var der ikke samme forståelse, uagtet at skadeforsikringsselskaber på mange punkter ligner livsforsikringsselskaber. De er begge underlagt tilsyn fra Finanstilsynet. Der er den forskel, at de forsikringsmæssige hensættelser i et skadeforsikringsselskab er korthalet (tidsmæssigt kortere eksponering) i modsætning til et livsforsikringsselskabs, hvor den langhalede risikoeksponering dermed også medfører en kapitalakkumulation. Men princippet i finansieringen og kapitalstrukturen af selskaberne er det samme, idet der modtages præmieindbetalinger, og de investeres og hensættes til fremtidige skadesudbetalinger til kunderne. Det er samme princip i et livsforsikringsselskab, og den eneste forskel er blot, at det er forsikring af liv og ikke f.eks. indbo/tyveri o.l.

På baggrund af ovenstående er det vores vurdering, at spørgsmålet kan besvares bekræftende, men der er efter vores vurdering en række argumenter for, at skadeforsikringsselskaber - i lighed med livsforsikringsselskaber - også burde have været undtaget fra reglerne i selskabsskattelovens § 11 B.

Spørgsmål 2

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, kan Skatterådet da bekræfte, at de i anmodningen beskrevne finansielle kontrakter m.v. tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., hvormed gevinst og tab på disse kontrakter m.v. ikke skal medregnes ved opgørelse af nettofinansieringsudgifterne?

Spørgers begrundelse

Som det fremgår af beskrivelsen ovenfor, og som det er illustreret i de faktiske talopgørelser, anvender Spørger i overensstemmelse med sin investeringspolitik, herunder prudent person-princippet, finansielle kontrakter mv. med henblik på at få værdien af de forsikringsmæssige hensættelser til at afspejle udviklingen i Finanstilsynets diskonteringsrentekurve.

Af ordlyden i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., fremgår følgende:

“Gevinst og tab på kontrakter (terminkontrakter m.v.), som tjener til sikring af drifts-indtægter og driftsudgifter, herunder i sambeskattede selskaber, medregnes ikke.”

Der er således to helt afgørende forhold, som er relevante at analysere for at afgøre om undtagelsen gælder for Spørger:

1. Hvad er definitionen af “kontrakter”

2. Hvornår er noget sikring af driftsindtægter og udgifter

Det fremgår ikke åbenbart af ordlyden "kontrakter (terminskontrakter m.v.)", om disse kontrakter skal være omfattet af kursgevinstlovens § 29. Skatteministeren har imidlertid bekræftet i et svar til FSR i forbindelse med lovforarbejdet (bilag 26 i L 213 - FT 2006/07), at begreberne "kontrakter (terminskontrakter mv.)" i bestemmelsens 5. pkt. og "terminskontrakter mv." i bestemmelsens 7. pkt. er udtrykt for den samme afgrænsning af kontrakter.

Vi bemærker desuden, at ordlyden "m.v." i forlængelse af terminskontrakter indebærer, at omfanget af kontrakter skal fortolkes i en bredere forstand og således ikke er begrænset til de gængse terminskontrakter. Det er derfor vores opfattelse, at undtagelsen hovedsageligt er møntet på de kontrakter, der beskattes efter kursgevinstlovens § 29, stk. 1.

Da bestemmelsen eksplicit nævner "terminskontrakter", er det endvidere nærliggende at foretage en nærmere redegørelse for disse kontrakters karakteristika.

Ifølge Den juridiske vejledning afsnit, C. B. 1.8.1 (Overordnede principper for beskatningen af finansielle kontrakter) defineres terminskontrakter som:

"en aftale om overdragelse af et aktiv eller en gældsforpligtelse til en på forhånd fastsat pris, hvor afviklingen af aftalen finder sted efter aftaletidspunktet."

Desuden har Skatterådet i SKM2006. 451. SR redegjort for, at i det omfang en swap aftale indeholder et element af en terminskontrakt, da skal swap aftalen behandles efter kursgevinstlovens § 29.

Spørger gør som tidligere nævnt brug af bl.a. aftaler om rente- og inflationsswap i bestræbelserne på at få Match porteføljens afkast til at afspejle Finanstilsynets diskonteringsrentekurve. I den forbindelse kan det lægges til grund for besvarelsen af nærværende anmodning om bindende svar, at alle Spørgers swapaftaler beskattes efter kursgevinstlovens § 29.

Af disse grunde har Spørgers aftaler om rente- og inflationsswap, som indgår i Match porteføljen, de karakteristika, der er omfattet af ordlyden "kontrakter (terminskontrakter m.v.)" i bestemmelsens stk. 4, nr. 3, 5. pkt.

Det afgørende for besvarelsen af vores stillede spørgsmål er herefter, om kontrakterne "tjener til sikring af driftsindtægter og udgifter".

Bestemmelsen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., blev indført ved L 207 tilbage i 2007, men har været justeret lidt efterfølgende i forhold til valutaterminskontrakter. Det har imidlertid ikke betydning her.

Af lovbemærkninger til L 213 i 2007 blev følgende fremhævet som grundlag for at indsætte en undtagelse i regelsættet for så vidt angår kontrakter til sikring af drift. Høringssvarene er indsat i venstre kolonne, mens ministerens svar er indsat i højre kolonne.

Risikostyring gennem afledte finansielle instrumenter

Afledte finansielle instrumenter bruges i en aktiv styring af risikoprofilen i en virksomhed til en række forskellige formål, herunder f.eks. sikring af indtægter, omkostninger og fordringer (f.eks. va-

Det bør være muligt at anvende finansielle instrumenter til styring af virksomhedens finansielle risici. Finansielle instrumenter bliver som hovedregel lagerbeskattet, dvs. der sker løbende beskatning på baggrund af værdien ved indkomstårets udløb. Udsving kan derfor resultere i tab i et år og gevinst i et andet år.

lutasikring af udenlandsk omsætning eller sikring af stålprisen for en produktionsvirksomhed). En vigtig årsag til at indgå disse sikringsforretninger er netop at opnå et stabilt cashflow, som gavner virksomheden, og i øvrigt forventes af investorerne. Over løbetiden kan der være store værdiudsving. Disse udsving medfører en risiko for asymmetrisk beskatning. Når virksomhederne foretager sikringsforretninger på disse områder, og virksomhederne samtidig i et enkelt år rammer grænsen for rentefradragsbegrænsningen, mødes man af den asymmetri, der ligger i, at kursgevinster beskattes med 22 pct., mens kurstab kun kan fratrækkes med 12.1 pct. I nogle tilfælde vil man risikere, at der slet ikke er fradragsret for tab ved sikring.

Dette kan gennemføres ved at undtage gevinst og tab på finansielle kontrakter, indgået som led i afdækning af almindelige kommercielle risici, fra definitionen af nettofinansieringsudgifter eller ved konsekvent at gennemføre en realisationsbeskatning af finansielle kontrakter i større omfang, end tilfældet er i dag.

Spørger anvender finansielle instrumenter til at sikre, at der er et match mellem de forsikringsmæssige hensættelser og afdækningsporteføljen. Anvendelsen af finansielle kontrakter er en fast integreret og nødvendig del af risikostyringen og investeringspolitikken i Spørger for at kunne overholde prudent person-princippet i lov om finansiel virksomhed.

Af bilag 32 fra L 213 af 25. maj 2007 (J.nr. 2007-411-0081) nævner ministeren på side 3 et eksempel på anvendelsen af reglerne.

"[...] Herudover indgår gevinst og tab på terminskontrakter m.v. (som udgangspunkt) heller ikke. Det afgørende er alene, om det er en kontrakt til sikring af driftsindkomst. Hvis et ejendomsselskab, der er næringsdrivende med køb og salg af fast ejendom, indgår en terminskontrakt til sikring mod stigende renter i forbindelse med købet, vil terminskontrakten vedrøre driftsindkomsten. Dette gælder kun nærings-tilfælde. Anskaffes et anlægsaktiv, vedrører sikringen ikke driftsindkomsten. [...]" (Vores understregning)

For ministeren er det afgørende, om det vedrører sikring af driftsindkomsten, herunder almindelige kommercielle risici. Der skal således være en sammenhæng mellem den indgåede kontrakt og virksomhedens drift, og i vurderingen af, om der eksisterer en sådan sammenhæng, skal der henses til samtlige konkrete forhold, hvor der tillige må tages hensyn til de driftsrisici, som er almindelige for det pågældende forretningsområde, der er til prøvelse.

Som beskrevet tidligere er Spørgers primære kommercielle drift forsikringsvirksomhed, herunder at modtage præmier og investere disse efter prudent person-princippet, således at Spørger kan efterkomme de forsikringsmæssige forpligtelser. Til det formål anvendes finansielle kontrakter til sikring af den fremtidige forsikringsforpligtelse. Der er derfor ikke tale om sikring af et anlægsaktiv, men derimod er

Dette er ikke hensigtsmæssigt, når der er tale om sikring af virksomhedens løbende drift.

Det foreslås, at gevinst og tab på terminskontrakter m.v., som tjener til sikring af drifts-indtægter og driftsudgifter ikke medregnes blandt nettofinansieringsudgifterne.

Terminskontrakter skal dog medregnes, hvis den skattepligtige udøver næring ved køb og salg af fordringer og finansielle kontrakter eller driver næringsvirksomhed ved finansiering. Endvidere skal valutaterminskontrakter medregnes. De terminskontrakter, der medregnes, omfattes af muligheden for fremførsel i de efterfølgende tre års kursgevinster.

det sammenligneligt med eksemplet, som ministeren selv kom med i bilag 32, hvor et ejendomsselskab indgår en terminskontrakt til sikring mod stigende renter i forbindelse med køb af ejendom.

Efter de samme bevæggrunde indgår Spørger kontrakter for at sikre et match mellem de modtagne præmier (præmieindbetalinger fra kunder) og de forventede skader, som Spørger skal dække for deres kunder (forsikringsmæssige hensættelser). Det vil med andre ord sige, at de finansielle kontrakter sikrer, at Spørger kan efterkomme det fremtidige prisniveau på det underliggende aktiv eller ydelse, som skadesudbetalingen har til formål at erstatte.

Spørger har således solgt en ydelse i form af en forpligtelse til at yde erstatning i skades tilfælde. Den solgte ydelse (forpligtelse) påvirkes ligesom med olie, ædelmetaller og andre råvarer af det generelle markedsniveau, hvorfor sådanne kursudsving har direkte indvirkning på selskabets driftsindtægter og -udgifter. Spørgers situation svarer således til almindelige handelsaftaler, hvor parterne ønsker at sikre deres økonomiske position på aftaletidspunktet med terminskontrakter mv. For Spørger er indgåelse af kontrakter mod stigende renter og inflation det bedste værktøj, hvorpå Spørger som skadesforsikringsselskab kan sikre virksomhedens fremtidige driftsresultat indenfor rammerne af den finansielle regulering.

Baseret på Spørgers helt særlige situation, ovenstående fra bemærkningerne og ministersvar er det følgelig vores opfattelse, at Spørger opfylder betingelserne for at se bort fra tab/gevinst på finansielle kontrakter mv. i opgørelsen af nettofinansieringsudgifter i selskabsskattelovens § 11 B.

Spørgsmålet bør derfor besvares med et "ja".

Spørgsmål 3

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, kan Skatterådet da bekræfte, at de beskrevne obligationer tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, hvormed gevinst og tab på disse obligationer ikke skal medregnes ved opgørelse af nettofinansieringsudgifterne?

Spørgers begrundelse

Som det fremgår af beskrivelsen ovenfor, og som det er illustreret i de faktiske talopgørelser, anvender Spørger i overensstemmelse med sin investeringspolitik, herunder prudent person-princippet, tillige obligationer med henblik på at få værdien af de forsikringsmæssige hensættelser til at afspejle udviklingen i Finanstilsynets diskonteringsrentekurve. Der anvendes obligationer med forskellig løbetid og rente.

Ved første øjekast giver selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, ikke - som tilfældet er med visse terminskontrakter - en tilsvarende direkte adgang til ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne at udeholde gevinst og tab på obligationer, som tjener til sikring af driftsindtægter og -udgifter.

Spørgsmålet er imidlertid, om obligationer desuagtet det tidligere fremhævede ministersvar kan indeholdes i ordlyden af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., samt hvorvidt en sådan udeholdelse af indtægter og udgifter fra disse obligationer er i overensstemmelse med det formål, som bestemmelsen forfølger.

Indledningsvist erfarer vi, at ordlyden "kontrakter" om ikke andet åbner en mulighed for at medtage andre kontrakter end finansielle kontrakter, eftersom lovgiver blot kunne have afgrænset anvendelsesområdet med den samme terminologi "finansielle kontrakter", som optræder flere gange i bestemmelsens øvrige udformning, herunder 1. pkt., 4. pkt. og 7. pkt. Med andre ord er der altså et juridisk råderum for at medtage andre typer af instrumenter, der tjener til sikring af driftsindtægter og -udgifter, forudsat de pågældende instrumenter er omfattet af kontraktbegrebet.

Det vil i den forbindelse være mest oplagt at fortolke kontraktbegrebet efter en almindelig sproglig forståelse. Begrebet dækker derfor i udgangspunktet juridisk bindende aftaler mellem to parter, idet der dog samtidig vil foreligge en naturlig begrænsning af omfanget, eftersom selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, alene vedrører instrumenter, der er omfattet af reglerne i kursgevinstloven.

Som følge af at ordlyden i selskabsskattelovens § 11, B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., tillader en bredere forståelse af "kontrakter", vil det følgende afsnit herefter indeholde en gennemgang af de lovmæssige motiver, som er grundlaget for at udelade visse indkomstarter og udgifter fra opgørelsen af netto-finansieringsomkostningerne.

I de oprindelige lovbemærkninger til L 123 (FT 2006/07) fremføres følgende om baggrunden for renteloftsreglen:

"2.3. Beskæring af rentefradraget

Der foreslås en begrænsning af selskabers rentefradragsret. I det gældende regelsæt har selskaber som udgangspunkt fradrag for alle selskabets renteudgifter, uanset om gælden har finansieret skattepligtige eller skattefrie indtægter. Eneste undtagelse herfra er reglerne om tynd kapitalisering, hvorefter der kan ske en fradragsbegrænsning af koncern-intern gæld, hvis selskabets samlede gæld set i forhold til egenkapitalen overstiger forholdet 4:1.

De gældende regler medfører, at store selskaber - herunder selskaber overtaget af kapital-fonde - kan minimere skattebetalingen i Danmark i forhold til driftsoverskuddet ved vilkårligt at placere renteudgifter i Danmark, selvom de indtægter, renteudgifterne finansierer, ikke vil blive undergivet dansk beskatning.

Dette gælder i særdeleshed selskabers køb af aktiver, hvor afkast i form af udbytte eller aktieavancer typisk vil være skattefrie i Danmark. Udbytter er således skattefrie, hvis der ejes mindst 15 pct. af kapitalen (10 pct. fra og med 2009), mens avancer er skattefrie efter 3 års ejertid. På denne måde kan finansieringen af skattefrie indtægter nedbringe eller fjerne beskatningen af erhvervsmæssigt overskud i Danmark. [...]"

Det overordnede formål med indførslen af renteloftsreglen var således at imødegå, at selskaber nedbragte den danske skattepligtige indkomst ved vilkårligt at placere fradragsberettigede finansieringsudgifter i Danmark, som finansierer indtægter, der ikke undergives dansk beskatning. Det vil med andre ord sige, at beskæringen egentlig var tiltænkt at gælde for finansieringsomkostninger, der ikke var relateret til selskabets kommercielle driftsaktiviteter.

Dette ræsonnement afspejles endvidere i lovbemærkningerne til de specifikke undtagelser i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, hvorefter visse indtægter og udgifter holdes uden for opgørelsen af nettofinansieringsomkostningerne. Følgende beæggrunde blev bl.a. anført for visse fordringer og terminskontrakter:

"Som det fremgår af punkt 3 a foreslås det, at tab på fordringer, der er erhvervet som vederlag i næring, ikke medtages. Herved undtages de situationer, hvor debitor ikke kan betale for f.eks. varer leveret af kreditor på kredit. I disse tilfælde kan kurstabet ikke sidestilles med en renteudgift.

På tilsvarende vis foreslås det, at pengeinstitutter og andre virksomheder, der driver næring ved køb og salg af fordringer eller driver næringsvirksomhed ved finansiering, ikke skal medregne gevinst og tab på udlån. Denne undtagelse finder dog ikke anvendelse, hvis modparten er koncernforbundet, jf. selskabsskattelovens § 31 C, med pengeinstituttet m.v

Det foreslås endvidere, at gevinster og tab på kontrakter (terminkontrakter m.v.), som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, ikke medregnes. De medregnes dog, hvis den skattepligtige udøver næring ved køb og salg af fordringer og finansielle kontrakter eller driver næringsvirksomhed ved finansiering eller hvis medkontrahenten er koncernforbundet, jf. selskabsskattelovens § 31 C. Hvis et selskab eksempelvis indgår en kontrakt, hvorefter det sikrer sig mod stigende oliepriser, vil det beløb, der kommer til udbetaling i tilfælde af stigende oliepriser, ikke være en finansieringsindtægt. Sådanne kontrakter dækker i realiteten over selskabets styring af de kommercielle risici - og ikke over en finansieringsindtægt eller -udgift.

Det er alene terminkontrakter m.v. vedrørende driftsindtægter og driftsudgifter, der omfattes af undtagelsen. Kontrakter vedrørende anlægsaktiver er således ikke undtaget. Kontrakter vedrørende valuta er heller ikke undtaget. [...]" (Spørgers understregning)

Lovgiver har dermed været bevidst om at undtage nærmere bestemte tilfælde, hvor gevinsten eller tabet ikke er udtryk for en finansieringsindtægt eller -udgift. Dette harmonerer fuldt ud med rente-loftsreglens overordnede formål, hvorefter det fastsatte loft over finansieringsudgifter skal modvirke, at skattebetalingen i Danmark minimeres ved vilkårligt at placere renteudgifter i Danmark, som finansierer indtægter, der ikke undergives dansk beskatning.

Hvis ovenstående ræsonnement overføres til Spørgers situation, vil resultatet på tilsvarende vis cementere, at obligationerne i Match-porteføljen i realiteten dækker over styring af de kommercielle risici. Dette skyldes som tidligere nævnt, at obligationerne investeres i overensstemmelse med den finansielle lovgivning efter prudent person-princippet med henblik på at opnå et i forhold til Finanstilsynets diskonteringsrentekurve sammenligneligt resultat. Obligationerne medvirker således direkte til, at Spørger uanset den markedsmæssige prisudvikling har den nødvendige kapital til at kunne imødekomme forsikringsforpligtelserne på ethvert givent tidspunkt.

Det er dermed de samme grunde, som har foranlediget de specifikke undtagelsestilfælde, der ligeledes gør sig gældende for de pågældende obligationer; nemlig at investeringerne i realiteten dækker over selskabets styring af de kommercielle risici.

Opsummerende kan vi dermed konstatere, at "obligationer" ud fra en almindelig sproglig forståelse kan rummes i ordlyden "kontrakter", samt at de samme lovmotiver for at undlade at medregne visse gevinster og tab ved opgørelse af selskabets nettofinansieringsomkostninger tilsvarende er til stede for de pågældende obligationer.

I lyset heraf er det Spørgers opfattelse, at gevinster og tab på de pågældende obligationer kan holdes ude ved opgørelse af nettofinansieringsomkostningerne.

Spørgsmålet bør derfor besvares med "Ja".

Spørger er uenig i Skattestyrelsens foreløbige indstilling til spørgsmål 3, hvori det fremgår, at Spørger efter renteloftsreglen skal medregne gevinst og tab på Match-porteføljens obligationer i grundlaget for opgørelsen af koncernens samlede nettofinansieringsudgifter, uanset om de tjener til at sikre driftsindtægter og -udgifter eller ej.

Skattestyrelsen fremhæver dog i begrundelsen til spørgsmål 3, at der i renteloftsreglerne er vedtaget særlige regler, der afbøder konsekvenserne af negativt afkast på fordringer m.v.

Vi er opmærksomme på den såkaldte fordringsregel, der kun provisorisk tillader, at en del af kurstabet holdes ude ved opgørelse af selskabets nettofinansieringsudgifter. Der er nærmere bestemt tale om den del

af kurstabet, der opstår som følge af et kursfald under den aftalte indfrielsessum, jf. selskabsskattelovens § 11, stk. 1, 4. pkt.

Generelt udtrykker fordringsreglen lovgivers holdning om, at kurstab på obligationer ikke udgør finansieringsudgifter, men derimod rene kursudsving på formuen som følge af renteændringer, der kan være en følge af konjunkturudsving.

Tidligere omfattede fordringsreglen alle kurstab på fordringer m.v., men blev i 2014 begrænset til kursfald under indfrielsessummen med henblik på at forebygge det daværende incitament til at investere i højrentefordringer til overkurs, som muliggjorde, at renteindtægter ville blive modregnet i finansieringsudgifterne, mens kurstabet som udgangspunkt ikke tilsvarende ville indgå i beregningsgrundlaget for nettofinansieringsudgifterne. Se pkt. 3.2.2 i de generelle bemærkninger til lovforslag L 98 (FT 2014/15).

Begrænsningen medfører derfor, at fordringsreglen under ingen omstændigheder giver adgang til at holde kurstab, der skyldes, at fordringen er anskaffet til en højere kurs end den aftalte indfrielsessum ude fra opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne.

I det omfang de samlede nettofinansieringsudgifter derfor overstiger det fastsatte renteloft, bevirker den gældende udformning af fordringsreglen, at evt. (over)kursstab på fordringer m.v. påvirker selskabets rentefradragsbegrænsning med en permanent negativ effekt, mens det langt fra er sikkert, at det genvundne kurstab ved en efterfølgende reetablering af renteniveauet de facto vil medvirke til at nedbringe omfanget af en begrænsning. Dette skyldes for det første, at selskabet skal være indtrådt i en rentefradragsbegrænsning, og dernæst skal de indkomstarter, der tilsammen udgør koncernens samlede nettofinansieringsudgifter, have en helt bestemt sammensætning, som simplificeret skal bestå af kursgevinster på fordringer, der kan blive modregnet i kurstab på finansielle kontrakter m.v. Endvidere skal denne unikke sammensætning være aktuel i det indkomstår, hvor (over)kursstabet genvindes. Der er således en lang række faktorer, der skal være sammenfaldende på samme tidspunkt.

Som følge af de store kursudsving i 2022 med bl.a. stigende renteniveau kan Spørger risikere at blive begrænset i at foretage fradrag for sådanne (over)kursstab på fordringer m.v., og det er dermed langt fra sikkert, at den modsatrettede gevinst ligeledes vil være ensbetydende med en skattemæssig udgligning på et senere tidspunkt. Der er derfor en asymmetri i bestemmelsen, som står direkte i modsætning til bestemmelsens overordnede formål om alene at beskære finansieringsudgifter, der ikke er relateret til selskabets kommercielle driftsaktiviteter.

Fordringsreglen er imidlertid kun den generelle regel, der fastslår principperne for opgørelse af nettokurstabet på fordringer m.v. i almindelighed, mens der i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, tages specifik stilling til behandlingen af en række fordringer, finansielle kontrakter m.v. Med andre ord fungerer den specifikke regel som en sikkerhedsventil, når investeringen åbenlyst er relateret til selskabets kommercielle driftsaktiviteter.

Det følger bl.a. af denne bestemmelse, at gevinst og tab på varekreditorer og varedebitorer helt og aldeles holdes ude fra opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne, ligesom visse tab og gevinst på udlån heller ikke medregnes, når den skattepligtige udøver næring ved køb og salg af fordringer. Efter bestemmelsens pkt. 5. pkt. holdes endvidere gevinst og tab på kontrakter (terminskontrakter m.v.), som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter ude fra opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne.

Skattestyrelsen har i denne sammenhæng anført, at bestemmelsen 5. pkt. ikke kan udstrækkes til at omfatte andre investeringer, uden at der er *"stærke holdepunkter i forarbejderne"*.

Som allerede påpeget i Spørgers anmodning om bindende svar er det Spørgers opfattelse, at der på trods af det tidligere fremhævede ministersvar er grundlag i ordlyden "*kontrakter (finansielle kontrakter m.v.)*" til at medtage obligationsbaserede kontrakter, idet denne terminologi afviger fra den gængse afgrænsning til "*finansielle kontrakter m.v.*", som anvendes i bestemmelsens øvrige udformning.

Den generelle henvisning til "*kontrakter*" åbner således ordlydsmæssigt omfanget af de kontrakter, der kan omfattes af bestemmelsen, hvilket navnlig understøttes af ordlyden "*m.v.*" i parentesens (*termiskontrakter m.v.*), der således ikke er en udtømmende afgrænsning. Der er derfor intet grundlag i bestemmelsens ordlyd, som med rette kan berettige til, at kontrakter skal fortolkes snævert til at være finansielle kontrakter, eftersom "*m.v.*" i så fald burde være erstattet med "*o.lign.*".

Efter Spørgers opfattelse er der således nærmere en strid mellem bestemmelsens ordlyd og skatteministerens svar, hvorfor bestemmelsens rækkevidde må søges løst på baggrund af en formålsfortolkning.

Som tidligere nævnt var det overordnede formål med at indføre renteloftsreglen at imødegå, at selskaber nedbragte den danske skattepligtige indkomst ved vilkårligt at placere fradragsberettigede finansieringsudgifter i Danmark, som finansierer indtægter, der ikke undergives dansk beskatning. Det vil med andre ord sige, at beskæringen gælder for finansieringsomkostninger, der ikke er relateret til selskabets kommercielle driftsaktiviteter.

Lovgiver har samtidig generelt tilkendegivet, at tab på obligationer m.v. ikke er udtryk for finansieringsudgifter, og derudover har lovgiver konciperet sikkerhedsventiler, der f.eks. sikrer, at sådanne åbenlyse driftsrelaterede (over)kursstab på obligationer m.v. ikke medregnes med en negativ effekt i rentefradragsbegrænsningen. En udeholdelse af gevinst og tab på obligationer, der tjener de kommercielle driftsaktiviteter, er således fuldt i overensstemmelse med bestemmelsens overordnede formål.

Der er endvidere støtte i bestemmelsens opbygning, idet selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, specifikt behandler visse typer af kontrakter, som tilsammen udgør en samlet indkomstkategori. Det vil derfor være en naturlig følge at indregne alle kontrakter i denne indkomstkategori under terminologien "*kontrakter*" i bestemmelsens 5. pkt.

Det er derfor Spørgers samlede opfattelse, at Spørgers samlede beholdning af obligationer i Match-porteføljen, der investeres i overensstemmelse med den finansielle lovgivning efter prudent person-princippet med henblik på at opnå et i forhold til Finanstilsynets diskonteringsrentekurve sammenligneligt resultat, således Spørger uanset den markedsmæssige prisudvikling har den nødvendige kapital til at kunne imødekomme forsikringsforpligtelserne på ethvert givent tidspunkt, ikke skal medregnes i grundlaget for opgørelsen af selskabets nettofinansieringsudgifter.

Spørger tillader sig afslutningsvis at bemærke, at Spørgers udeholdelse af gevinst og tab på driftsrelaterede obligationer fra koncernens samlede opgørelse af nettofinansieringsudgifterne ikke entydigt er en fordel, da kursgevinsterne på disse obligationer heller aldrig vil kunne bruges til at nedbringe koncernens samlede nettofinansieringsudgifter.

Der er således blot tale om, at disse driftsrelaterede obligationer helt holdes ude fra grundlaget for opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne, idet renteloftsreglen ellers mod formålet risikerer at begrænse Spørgers mulighed for at foretage fradrag for udgifter, der er direkte forbundet med den kommercielle drift.

Spørgsmål 4

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, kan Skatterådet da bekræfte, at valutakursreguleringer på hybride lån ikke skal indgå i opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne?

Spørgers begrundelse

Som det fremgår af beskrivelsen ovenfor, har Spørger udstedt hybrid kernekapital for samlet (beløb udeladt) DKK. Den hybride kernekapital anvendes bl.a. til at opfylde de lovgivningsmæssigt fastsatte solvenskrav.

De hybride obligationer, som Spørger har udstedt, er ikke efter praksis gæld i skattemæssig henseende, hvorfor eventuelle gevinster eller tab på den hybride kernekapital behandles efter statsskattelovens almindelige regler.

Ifølge selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, opgøres selskabets nettofinansieringsudgifter som en eventuel negativ sum af en række indtægter og udgifter, som hidrører fra nærmere fastlagte instrumenter. Der er hovedsageligt tale om instrumenter omfattet af enten kursgevinstloven eller aktieavancebeskatningsloven, men visse fradragsberettigede provisioner og lign. indgår ligeledes i opgørelsen.

Indtægter og udgifter, der er forbundet med hybride obligationer, ses imidlertid ikke at være omfattet af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, hvorfor det er Spørgers opfattelse, at gevinst og tab som følge af valutakursreguleringer på de hybride obligationer ikke skal medregnes ved opgørelse af selskabets nettofinansieringsudgifter.

Spørgsmålet bør derfor besvares med et "ja".

Spørgsmål 5

Kan Skatterådet bekræfte, at den hybride kernekapital hører til anlægsformuen, således formue-forøgelser eller -fald i form af eventuelle valutakursændringer såvel som eventuelle valutakursgevinster eller -tab ved hel eller delvis indfrielse af obligationerne er indkomstopgørelsen uvedkommende, jf. statsskattelovens § 5.

Spørgers begrundelse

Som nævnt i spørgsmål 4 behandles den udstedende hybrid kernekapital efter statsskattelovens regler, hvilket giver anledning til en række spørgsmål.

For det første er spørgsmålet, om Spørger løbende skal medregne valutakursændringerne i den skattepligtige indkomst, selvom der hverken er sket hel eller delvis indfrielse af obligationerne. For det andet er spørgsmålet, om Spørger ved hel eller delvis indfrielse af obligationerne skal medregne de realiserede kursgevinster eller -tab.

Skatterådet har i en række afgørelser taget stilling til den skattemæssige behandling for både udsteder og investor.

For så vidt angår den skattemæssige behandling for udsteder/skyldner anføres følgende i besvarelsen af spørgsmål 15 i SKM2021. 377. SR:

"I besvarelsen af spørgsmål 14 fremgår det, at den hybride kernekapital, der spørges til, skal betragtes som anlægskapital og at der derfor er skattefrihed efter statsskattelovens § 5 a, dog ikke for overkurs på udstedelsestidspunktet.

Skattestyrelsen indstiller, at der kan svares bekræftende på spørgsmålet, da gevinst og tab ved tilbagebetalingen er anlægskapital. En beskatning vil skulle ske i forbindelse med udstedelsen af den Hybride Kernekapital, jf. besvarelsen af spørgsmål 14. Der vil derfor ikke ske beskatning på indfrielsestidspunktet som spørgsmålet vedrører."

Ifølge Skatterådets praksis er det altså afgørende for vurderingen, om den hybride kernekapital efter en konkret vurdering skal henføres til anlæg- eller omsætningsformuen.

For Spørger har udstedelse af den hybride kernekapital til formål at sikre et solidt kapitalgrundlag og samtidig opfylde de finansielle regulatoriske kapitalkrav. Den indvundne kapital kan således bedst sammenlignes med almindelig egenkapital eller gæld, der i altovervejende udgangspunkt henføres som anlægskapital.

Hvis der endvidere drages paralleller til behandlingen af gevinst og tab på gæld forud for vedtagelse af kursgevinstloven, blev der umiddelbart på låntagersiden arbejdet med samme grundsondring som på långiversiden; nemlig at værdiændringer i gældsbyrden alene skulle medregnes i indkomst-opgørelsen, for så vidt der var tale om »omsætningsgæld«, mens »anlægsgæld« var indkomstopgørelsen uvedkommende. Vi henviser i det hele taget til Skattelovrådets udtalelse om den skattemæssige behandling af afkast af investeringer i finansielle fordringer (betænkning nr. 1050/1985).

Som beskrevet i betænkningen var retspraksis på daværende tidspunkt for behandlingen af skyldners gevinst og tab på gæld generelt meget sparsom, men Højesterets dom af 28. november 1975 - offentliggjort i UfS 1976.60H ændrede den tidligere antagelse om, at det alene var kursudsving på leverandørkredit, som skulle medregnes ved indkomstopgørelsen. I afgørelsen nåede samtlige dommere nemlig frem til, at et devalueringstab, som et olieselskab led på et banklån, var fradragsberettiget, fordi det var tilstrækkelig godtgjort, at lånet var optaget til og anvendt til betaling for varekøb.

Afgørelsen indikerer således, at gæld alene anses for at være en del af omsætningsformuen, i det omfang den indvundne kapital har en direkte tilknytning til den erhvervsmæssige drift.

Den tilsvarende grundsondring forekommer at være afspejlet i bemærkningerne til § 5 i den oprindelige kursgevinstbeskatningslov (L 19 - FT 1985/86), hvori der blev indført en generel hjemmel for selskaber m.v. til at medregne gevinst og tab på gæld. I bemærkningerne blev retsgrundlaget for den skattemæssige behandling for øvrige skattepligtige samtidig beskrevet:

"Forholdene for øvrige skattepligtige reguleres af de grundlæggende bestemmelser i statsskattelovens §§ 4-6. Dette indebærer, at kursgevinst og -tab på gæld som udgangspunkt ikke påvirker den skattepligtige indkomst." (Spørgers understregning)

Lovgiver har således i tråd med ovenstående gennemgang fastlagt en formodning for, at kapital skal henføres til anlægsformuen.

Det er derfor Spørgers opfattelse, at Spørger hverken skal medregne løbende valutakursændringer eller gevinst og tab ved hel eller delvis indfrielse, eftersom kapitalen er at betragte som anlægskapital, der er omfattet af statsskattelovens § 5 a.

Spørgsmålet bør derfor besvares med et "ja".

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at anvendelsesområdet for selskabsskattelovens § 11 B omfatter Spørger som skadesforsikringsselskab.

Begrundelse

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for selskaber, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2 j, 3 a-6, § 2, stk. 1, litra a og b, eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4, kan indkomstårets nettofinansieringsudgifter alene fradrages, i det omfang de ikke overstiger den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med standardrenten, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1, 1. pkt.

Ifølge Skattestyrelsens oplysninger er Spørger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1.

Livsforsikringsselskaber er ikke omfattet af rentebegrænsningsreglerne, hvilket fremgår af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 11.

Skadesforsikringsselskaber ses ikke efter lovens ordlyd at være undtaget fra rentefradragsbegrænsningsreglerne.

Det fremgår af høringssvarene til selskabsskattelovens § 11 B (oversigt over høringssvar med kommentarer), at det blev bemærket, at rentefradragsbegrænsningsreglerne ville få særlige konsekvenser for livsforsikringsselskaber. Livsforsikringsselskaber blev herefter foreslået undtaget fra rentefradragsbegrænsningsreglerne. I et af høringssvarene blev det bemærket, at lovforslaget burde tage højde for skadesforsikringsselskabers forhold. Skatteministerens kommentar hertil var:

"Der kan henvises til bemærkningerne ovenfor om kurssvingninger på fordringer og gæld." Af disse bemærkninger fremgik:

"Skatteministeriet er enig i, at der kan være en uhensigtsmæssig asymmetri indbygget i modellen, hvis kursgevinster og tab alene vurderes på baggrund af årets udsving.

Det foreslås derfor, at afskærne kurstab vil kunne fremføres til modregning i kursgevinster i de efterfølgende tre indkomstår. Herved udjævnes kurssvingningerne og asymmetrien mindskes kraftigt".

Skadesforsikringsselskaber blev dermed ikke som livsforsikringsselskaberne undtaget fra rentefradragsbegrænsningsreglerne. Der indførtes i stedet en adgang til at modregne kurstab i kursgevinster i de efterfølgende tre indkomstår.

Det er på den baggrund Skattestyrelsens opfattelse, at skadesforsikringsselskaber ikke er undtaget fra rentefradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskattelovens § 11 B.

Spørger er derfor som skadesforsikringsselskab omfattet af reglerne i selskabsskattelovens § 11 B.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at de i anmodningen beskrevne finansielle kontrakter m.v. tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., hvormed gevinst og tab på disse kontrakter m.v. ikke skal medregnes ved opgørelse af nettofinansieringsudgifterne.

Begrundelse

Spørger har oplyst, at Spørger anvender finansielle kontrakter mv. med henblik på at få værdien af de forsikringsmæssige hensættelser til at afspejle udviklingen i Finanstilsynets diskonteringsrentekurve. Spørger gør i den forbindelse brug af bl.a. aftaler om rente- og inflationsswap i bestræbelserne på at få Match porteføljens afkast til at afspejle Finanstilsynets diskonteringsrentekurve.

Spørger anvender genkøbsaftaler på obligationer (repo/reverse forretninger) og rente- og inflationsswaps til at afdække risikoen på disse investeringer.

Gevinst og tab på kontrakter (terminskontrakter m.v.), som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, herunder i sambeskattede selskaber, medregnes ikke til selskabets nettofinansieringsudgifter, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt.

Det må derfor først undersøges, om de finansielle kontrakter (rente- og inflationsswap m.m.), som Spørger anvender, er omfattet af begrebet "kontrakter (terminskontrakter m.v.)" i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4.

Skatteministeren har i et svar på et spørgsmål fra Foreningen af Statsautoriserede revisorer udtalt, "at udtrykkene "kontrakter (terminskontrakter m.v.)" og "terminskontrakter m.v." er udtryk for samme afgrænsning" (Bilag 26 til lov nr. 540 af 6. juni 2007 - L 213 2006-07).

Det er repræsentantens opfattelse, at undtagelsen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., hovedsageligt er møntet på de kontrakter, der beskattes efter kursgevinstlovens § 29, stk. 1.

Efter kursgevinstlovens § 29, stk. 1, beskattes gevinst og tab på terminskontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter. Terminskontrakter omfatter ikke aftaler, hvor afviklingstidspunktet ligger senere end aftaletidspunktet, når afvikling finder sted inden for den afviklingsfrist, der på området anses for at være sædvanlig, jf. kursgevinstlovens § 29, stk. 2. Spørger har oplyst, at det kan lægges til grund, at alle Spørgers swap-aftaler beskattes efter kursgevinstlovens § 29.

Ifølge Den juridiske vejledning afsnit C. B. 1.8.1. består en terminskontrakt i en pligt til at købe/sælge en fastsat mængde af et bestemt aktiv eller passiv på en fremtidig dato til en pris, der er aftalt i kontrakten.

Spørger henviser til SKM2006. 451. SR, hvoraf fremgår, at indgår der i en swap elementer i form af terminskontrakter eller aftaler om købe- eller salgsretter, sker beskatningen efter kursgevinstlovens regler om finansielle kontrakter, jf. kursgevinstlovens § 29, stk. 1. Efter en samlet vurdering blev de omhandlede renteswaps i sagen anset som terminsaftaler og dermed omfattet af kursgevinstlovens regler om finansielle kontrakter. Det må derfor på samme måde som i SKM2006. 451. SR ved en konkret vurdering af aftalen afgøres, om reglerne for finansielle kontrakter skal anvendes i forhold til swapaftalen eller enkelte elementer i denne.

Det fremgår ikke udtrykkeligt af Den juridiske vejledning, om swapaftaler som de omhandlede er omfattet af kursgevinstlovens regler om finansielle kontrakter, jf. kursgevinstlovens § 29 stk. 1, eller ej. For at en finansiell kontrakt er omfattet af kursgevinstlovens § 29 skal der være en bindende aftale mellem parterne, der skal være en tidsmæssig forskydning mellem aftaletidspunktet og afviklingstidspunktet og der skal være en klar aftale om afviklingen af kontrakten.

Skattestyrelsen har ikke modtaget de enkelte finansielle kontrakter, og har derfor ikke foretaget en konkret vurdering af disse.

Det lægges derfor til grund som en forudsætning for indstillingen, at de nævnte betingelser vil være opfyldt for hver enkelt swapaftale. Der henses også til, at der bag en renteswap må anses at være et stiltiende underliggende aktiv i form af en fordring.

Det lægges desuden til grund som en forudsætning for indstillingen, at der, som oplyst af Spørger, er tale om terminskontrakter, der er omfattet af kursgevinstlovens § 29.

På den baggrund er det Skattestyrelsens opfattelse, at der er tale om kontrakter, der kan være omfattet af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5.

For at være omfattet af undtagelsen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., skal der være tale om kontrakter, som tjener til at sikre driftsindtægter og driftsudgifter.

Bestemmelsen om at undtage gevinst og tab på kontrakter, hvis de tjener til at sikre driftsindtægter og driftsudgifter blev indført på baggrund af et høringssvar (Bilag 1 til lov nr. 540 af 6. juni 2007 - L 213 2006-07). Det fremgår af Skatteministerens kommentar til høringssvaret, at det ikke er fundet hensigtsmæssigt, at der kan være tab i et år og gevinst i et andet, "...når der er tale om sikring af virksomhedens løbende drift."

Spørgsmålet er derfor herefter, om Spørgers kontrakter tjener til at sikre driftsindtægter og udgifter. Spørgers primære kommercielle drift er efter det oplyste forsikringsvirksomhed, herunder at modtage præmier og investere disse på en måde, så Spørger kan efterkomme de forsikringsmæssige forpligtelser. De finansielle kontrakter anvendes til at sikre den fremtidige forsikringsforpligtelse.

I SKM2015. 198. SR fandtes en finansiell kontrakt om en "rentekorridor", som blev indgået på baggrund af erhvervsmæssig gæld, anset for at have tilknytning til erhvervsmæssig virksomhed, således at et tab ville kunne fradrages efter kursgevinstlovens § 32, stk. 1. Det var oplyst, at kontraktens hovedstol ikke ville overstige virksomhedens gæld, og kontraktens løbetid heller ikke ville overstige afviklingsperioden for den erhvervsmæssige gæld. Endvidere ville der være tale om en rentesikring i samme valuta som gælden. Disse betingelser for at anse kontrakten for at have tilknytning til erhvervsmæssig virksomhed var således opfyldt.

Spørger henviser selv til bilag 32 til lov nr. 540 af 6. juni 2007 (L 213 2006-07), hvorefter fremgår, at "Det afgørende er alene, om det er en kontrakt til sikring af driftsindkomst. Hvis et ejendomsselskab, der er næringsdrivende med køb og salg af fast ejendom, indgår en terminskontrakt til sikring mod stigende renter i forbindelse med købet, vil terminskontrakten vedrøre driftsindkomsten."

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at Spørger tilsvarende sikrer sine driftsudgifter, når der indgås finansielle kontrakter med henblik på at kunne efterkomme de forsikringsmæssige forpligtelser. Der er tale om sikring af, at Spørger kan efterkomme det fremtidige prisniveau på det underliggende aktiv eller ydelse, som skadesudbetalingen skal erstatte.

Skattestyrelsen indstiller på den baggrund, at de finansielle kontrakter beskrevet i anmodningen (rente- og inflationsswaps samt genkøbsaftaler) tjener til at sikre driftsindtægter og driftsudgifter, og at gevinst og tab på disse kontrakter derfor ikke skal medregnes ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt.

Det fremgår af bilag 32 til lov nr. 540 af 6. juni 2007 (L 213 2006-07), at "Den del af en terminskontrakt, der må anses for spekulation, undtages ikke fra medregning i opgørelsen af nettofinansieringsudgifter."

Det forudsættes i den forbindelse, at ingen dele af terminskontrakterne er indgået med henblik på spekulation.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Ja".

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at de beskrevne obligationer tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, hvormed gevinst og tab på disse obligationer ikke skal medregnes ved opgørelse af nettofinansieringsudgifterne.

Begrundelse

Det er oplyst, at Spørger bl.a. investerer i likvide og dækkede obligationer for at opnå et afkast, der bedst muligt svarer til Finanstilsynets diskonteringskurve. Ifølge det oplyste investerer Spørger alene i likvide og dækkede obligationer i DKK eller EURO, herunder statsobligationer, dækkede realkreditobligationer og i mindre omfang erhvervsobligationer.

Skattepligtige gevinster og fradragberettigede tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven medregnes til nettofinansieringsudgifterne, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3.

Selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., fastslår, at gevinst og tab på kontrakter (terminkontrakter m.v.), som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter ikke medregnes til nettofinansieringsudgifterne.

En obligation er et udtryk for et indlån eller et udlån. Kursgevinstloven indeholder bestemmelser om beskatning af fordringer og gæld. Det forudsættes, at de obligationer, som Spørger har investeret i, er omfattet af kursgevinstlovens § 1, stk. 1, nr. 1. Disse behandles ikke som finansielle kontrakter. Finansielle kontrakter er omfattet af kursgevinstlovens § 29. Følgende kriterier skal være opfyldt for, at der er tale om en finansiell kontrakt omfattet af kursgevinstlovens § 29: Der skal være en bindende aftale mellem parterne, en tidsmæssig forskydning mellem aftale- og afviklingstidspunkt og en aftale om afviklingspris eller -kurs. Se Den juridiske vejledning C. B. 1.8.1. Obligationer og finansielle kontrakter har altså forskellige karakteristika.

Det er Spørgers opfattelse, at obligationer kan indeholdes i ordlyden af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., da bestemmelsen nævner "kontrakter" og ikke har afgrænset dette til finansielle kontrakter.

Spørger henviser til bemærkningerne til bestemmelsen, hvoraf fremgår: "Hvis et selskab eksempelvis indgår en kontrakt, hvorefter det sikrer sig mod stigende oliepriser, vil det beløb, der kommer til udbetaling i tilfælde af stigende oliepriser, ikke være en finansieringsindtægt. Sådanne kontrakter dækker i realiteten over selskabets styring af de kommercielle risici - og ikke over en finansieringsindtægt eller -udgift." Spørger mener på den baggrund, at Spørgers obligationer i Match-porteføljen i realiteten dækker over styring af de kommercielle risici. Der investeres i obligationerne med henblik på at opnå et resultat, der er sammenligneligt med Finanstilsynets diskonteringsrentekurve. Obligationerne medvirker derfor, ifølge Spørger, til, at Spørger uanset den markeds-mæssige prisudvikling har den nødvendige kapital til at kunne imødekomme forsikringsforpligtelserne på ethvert givent tidspunkt.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at lovgiver med bestemmelsen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., har foretaget en afgrænsning af, hvilke gevinster og tab, der er undtaget fra medregning til nettofinansieringsudgifterne. Bestemmelsens ordlyd kan ikke uden stærke holdepunkter i forarbejderne udstrækkes til også at omfatte andre investeringer, og forarbejderne ses ikke at indeholde sådanne holdepunkter.

Tilføjelsen af ordet "terminkontrakter" i en parentes efter ordet "kontrakter" må anses for at være en præcisering af, hvilke kontrakter, der anses for omfattet af undtagelsen. Når der i bestemmelsen nævnes "kontrakter (terminkontrakter m.v.)" må der derfor være tale om finansielle kontrakter. En obligation er ikke en terminkontrakt.

Denne opfattelse bekræftes af Skatteministerens svar på et spørgsmål fra Foreningen af Statsautoriserede revisorer: "udtrykkene "kontrakter (terminkontrakter m.v.)" og "terminkontrakter m.v." er udtryk for

samme afgrænsning" (Bilag 26 til lov nr. 540 af 6. juni 2007 - L 213 2006-07). Skatteministeren har altså her givet udtryk for, at de kontrakter der kan rummes i begrebet "kontrakter" er de samme, som kan rummes i begrebet "terminskontrakter".

Det er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at obligationer efter en ordlydsfortolkning ikke kan anses for omfattet af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., der omfatter "gevinst og tab på kontrakter (terminskontrakter m.v.)". Om obligationerne tjener til at sikre driftsindtægter og driftsudgifter, er derfor uden betydning for, om gevinst og tab skal medregnes til nettofinansieringsudgifterne.

Skattestyrelsen bemærker, at der er vedtaget særlige regler, der netop afbøder konsekvenserne af renteløftet i forhold til negativt afkast på fordringer m.v. Der sker således ikke fradragsbeskæring, i det omfang nettofinansieringsudgifterne består af nettokurstab på fordringer, som overstiger indkomstårets nettorenteindtægter, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4. Det fremgår af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1, 3. pkt. Nettokurstab, der ikke beskæres efter selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, 3. pkt., fremføres til modregning i skattepligtige nettogevinster på fordringer og nettorenteindtægter ved efterfølgende indkomstårs opgørelse af nettofinansieringsudgifterne, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1, 3. pkt.

Det fremgår således af forarbejderne til selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1, 3. pkt., at bestemmelsen: "... vil medføre, at fremtidige kursudsving på fordringer, herunder børsnoterede obligationer, kun i meget begrænset omfang vil påvirke beregningen af renteløftet." (Lov nr. 202 af 27. februar 2015 - L 98 2014-15, 1. samling). Der sker derfor som udgangspunkt ikke fradragsbeskæring, når nettofinansieringsudgifterne skyldes kurstab på fordringer.

Spørger anfører, at ordlyden af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., giver grundlag for at medtage obligationsbaserede kontrakter, da terminologien "kontrakter (terminskontrakter m.v.)" afviger fra terminologien "finansielle kontrakter m.v.", der anvendes andre steder i bestemmelsen. Spørger mener således ikke, at det er et krav for ikke at blive medregnet, at der er tale om "finansielle kontrakter".

Spørger finder endvidere, at denne opfattelse navnlig understøttes af ordlyden "m.v." i parentes (terminskontrakter m.v.), der ikke er en udtømmende afgrænsning. Spørger finder, at der er en strid mellem bestemmelsens ordlyd "kontrakter (terminskontrakter m.v.)" og skatteministerens svar (bilag 26 til L 213 - 2006-07), om at begreberne "kontrakter (terminskontrakter m.v.)" og "terminskontrakter mv." er udtryk for den samme afgrænsning. Spørger finder derfor fortsat, at alle kontrakter, herunder obligationer, kan indregnes i begrebet "kontrakter" i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt.

Spørger finder videre, at Spørgers synspunkt har støtte i opbygningen af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3., der specifikt omhandler typer af kontrakter, som tilsammen udgør en samlet indkomstkategori, hvortil alle kontrakter efter Spørgers opfattelse naturligt kan indregnes.

Som beskrevet ovenfor, er det Skattestyrelsens opfattelse, at når lovgiver efter ordet "kontrakter" i parentes har tilføjet "terminskontrakter m.v." er der tale om en præcisering af, at der skal være tale om finansielle kontrakter, til hvilke en obligation ikke kan henregnes. Som tidligere anført bekræftes dette også af ministerens svar om, at de kontrakter, der kan rummes i begrebet "kontrakter", er de samme, som kan rummes i begrebet "terminskontrakter".

Det forhold, at udformningen af fordringsreglen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1, 3. pkt., ikke giver mulighed for at holde kurstab, der skyldes, at fordringen er anskaffet til en højere kurs end den aftalte indfrielse, ude fra opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne, giver ikke mulighed for at fortolke selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., på en anden måde.

Det er derfor fortsat Skattestyrelsens opfattelse, at obligationer efter en ordlydsfortolkning ikke kan anses for omfattet af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., der omfatter "gevinst og tab på kontrakter (terminkontrakter m.v.)".

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Nej".

Spørgsmål 4

Det ønskes bekræftet, at valutakursreguleringer på hybride lån ikke skal indgå i opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne.

Begrundelse

Indtægter og udgifter fra en række nærmere opregnede instrumenter medregnes til nettofinansieringsudgifterne, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4. Indtægter og udgifter fra hybride obligationer nævnes ikke blandt de indtægter og udgifter, der indgår i opgørelsen. Skattepligtige gevinster og fradragsberettigede tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven medregnes dog til selskabets nettofinansieringsudgifter, jf. selskabsskattelovens § 11B, stk. 4, 3. pkt.

Gevinst og tab på pengefordringer og gæld er omfattet af kursgevinstloven, jf. kursgevinstlovens § 1, stk. 1.

Stigninger og fald i kursværdi, der følger af ændrede renteforhold, indeksreguleringer eller valutakursændringer udgør kursgevinster og kurstab. Det fremgår af Den juridiske vejledning C. B. 1.2.1. Valutakursreguleringer på gæld omfattet af kursgevinstloven vil derfor skulle medregnes til nettofinansieringsudgifterne.

Det er derfor afgørende, om de hybride lån kan anses for at være gæld. Hvis det hybride lån ikke er en gæld, vil valutakursreguleringer herpå ikke indgå i opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne.

I SKM2022. 145. LSR fandt Landsskatteretten ud fra en samlet, konkret vurdering, at et hybridt lån ikke udgjorde et reelt gældsforhold, idet selskabets tilbagebetalingsforpligtelse måtte anses for teoretisk. Dispositionen kunne herefter ikke anses for omfattet af kursgevinstlovens § 1, stk. 1.

I SKM2021. 377. SR kunne Skatterådet tilsvarende ikke bekræfte, at udstedelserne af hybrid kernekapital skatteretligt kunne kvalificeres som en gæld omfattet af kursgevinstloven. Under forudsætning af at de hybride lån omhandlet i den foreliggende sag svarer til de hybride lån omhandlet i SKM2022. 145. LSR og SKM2021. 377. SR, er det Skattestyrelsens opfattelse, at de hybride lån ikke er en gæld omfattet af kursgevinstlovens § 1, stk. 1. Valutakursreguleringer på de hybride lån skal derfor ikke medregnes til nettofinansieringsudgifterne.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 4 besvares med "Ja".

Spørgsmål 5

Det ønskes bekræftet, at den hybride kernekapital hører til anlægsformuen, således formueforøgelser eller -fald i form af eventuelle valutakursændringer såvel som eventuelle valutakursgevinster eller -tab ved hel eller delvis indfrielse af obligationerne er indkomstopgørelsen uvedkommende, jf. statsskattelovens § 5.

Begrundelse

Formueforøgelse, der fremkommer ved, at de formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i værdi henregnes ikke til indkomsten, ligesom der ikke gives fradrag i indkomsten for deres synken i værdi, jf. statsskattelovens § 5 a).

Af bemærkningerne til den oprindelige kursgevinstlov (Lov nr. 532 af 13. december 1985 - L 19 1985-86) fremgår:

"Groft sagt hviler statsskattelovens nærings- og spekulationsbegreb således på en opdeling af den enkelte skattepligtiges aktiver i omsætningsformue og anlægsformue. Hovedreglen er den enkle, at gevinster og tab på omsætningsformuen (varelager, spekulationsobjekter etc.) skal medregnes ved indkomstopgørelsen. Værdiændringer på anlægsformuen (driftsmidler og andre kapitalgoder, der er bestemt til mere varigt at danne grundlag for indkomsterhvervelsen) skal derimod ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst."

Dette indikerer altså, at formueforøgelser eller -fald på anlægsformuen ikke medregnes ved indkomstopgørelsen.

I betænkningen til den oprindelige kursgevinstlov (nr. 1050/1985) omtaltes en dom, U 1976.60 H, hvor et selskab kunne fradrage et devalueringstab på udenlandske banklån, der var optaget til og anvendt til betaling for varekøb.

I betænkningen kommenteredes dommen således: "Præmisserne kunne tyde på, at man efter statsskatteloven på låntagersiden må arbejde med samme grundsondring som på långiversiden, nemlig at værdiændringer i gældsbyrden skal medregnes ved indkomstopgørelsen, for så vidt der er tale om "omsætningsgæld", men ikke for "anlægsgæld".

Af spørgsmål 2 i SKM2021. 377. SR, fremgår det, at det ønskedes bekræftet, at hybrid kernekapital for udstederen udgør gæld i skattemæssig henseende omfattet af kursgevinstlovens regler, og at eventuelle gevinster og tab anses for kursgevinster og kurstab i lovens forstand. Dette kunne Skatterådet ikke bekræfte.

Af spørgsmål 14 i samme afgørelse fremgår det af Skattestyrelsens indstilling og begrundelse, at hybrid kernekapital som udgangspunkt udgør anlægskapital, der er omfattet af skattefriheden efter statsskattelovens § 5 a. Dette tiltrådte Skatterådet.

Af spørgsmål 15 i samme afgørelse ønskedes det bekræftet, at eventuelle kursgevinster ved indfrielsen af hybrid kernekapital anses for at være skattefri indkomst for udsteders vedkommende, jf. statsskattelovens § 5. Dette bekræftede Skatterådet.

Af spørgsmål 16 i samme afgørelse ønskedes det bekræftet, at eventuelle kurstab for udsteder af hybrid kernekapital ved indfrielse anses for at være fradragsberettigede driftsomkostninger, jf. statsskattelovens § 6 a. Dette kunne Skatterådet ikke bekræfte.

Der henvises derfor i det hele til SKM2021. 377. SR. Det bemærkes, at afgørelsen er påklaget til Landsskatteretten.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 5 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Selskabsskattelovens § 11 B

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for selskaber, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2 j, 3 a-6, § 2, stk. 1, litra a og b, eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4, kan indkomstårets nettofinansieringsudgifter alene fradrages, i det omfang de ikke overstiger den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med standardrenten, jf. stk. 2. Beskæringen kan maksimalt nedsætte indkomstårets fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter til et beløb på 21,3 mio. kr. Der sker dog ikke fradragsbeskæring, i det omfang nettofinansieringsudgifterne består af nettokurstab på fordringer, som overstiger indkomstårets nettorenteindtægter, jf. stk. 4. Uanset 3. pkt. sker der fradragsbeskæring af kurstab på fordringer, i det omfang kurstabet skyldes, at anskaffelsessummen er højere end den aftalte indfrielsessum. Nettokurstab, der ikke beskæres efter 3. pkt., fremføres til modregning i skattepligtige nettogevinster på fordringer og nettorenteindtægter ved efterfølgende indkomstårs opgørelse af nettofinansieringsudgifterne. Opgørelserne efter 3.-5. pkt. udfærdiges samlet for sambeskattede selskaber, jf. stk. 8. Hvis nettofinansieringsudgifterne fradragsbeskæres, anses nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven altid for beskåret først.

(...)

Stk. 11. Stk. 1-10 omfatter ikke livsforsikringsselskaber. Livsforsikringsselskaber kan som administrati-onsselskab i en sambeskatning fremføre beskårne kurstab, jf. stk. 10. De beskårne kurstab kan ikke modregnes i livsforsikringsselskabets kursgevinster

Forarbejder

Oversigt over høringssvar med kommentarer (Bilag 1) til lov nr.540 af 6. juni 2007 - L 213 2006-07

Bemærkninger

(...)

Livsforsikringsselskaber

Forslaget om at begrænse selskabernes rentefra-dragsret vil få alvorlige konsekvenser for selska-bsskattepligtige livsforsikringsselskaber.

Blandt de nettofinansieringsudgifter, der medreg-nes til at beregne grænsen for det fremtidige fra-drag, medgår bl.a. kursændringer på obligationer, finansielle kontrakter (optioner m.v.) og lign.

Livsforsikringsselskaber har - som en naturlig del af deres virksomhed - en stor beholdning af rentebærende aktiver, herunder finansielle kontrak-ter. Det indebærer f.eks. i en rentestigningssitua-tion, at livsforsikringsselskabernes forpligtelser re-duceres (hvilket udgør en indtægt) samtidig med, at selskaberne konstaterer kurstab på obligationer

Kommentar

(...)

Det er naturligt, at livsforsikringsselskaber har en stor beholdning af obligationer. Det er klart, at denne beholdning - ligesom andre obligationsbe-holdninger - er følsomme over for kurssvingninger.

Livsforsikringsselskaber er i en særlig situation idet de i høj grad er egenkapitalfinansierede og un-derlagt tilsyn med hensyn til, at aktiverne matcher forpligtelserne overfor kunderne.

Desuden tilhører aktiverne i et livsforsikringssel-skab kun formelt set selskabet, reelt er langt ho-vedparten af aktiverne og det afkast, de giver an-ledning til, grundlaget for de fremtidige ydelser i form af pensioner og forsikringsydelser.

og finansielle kontrakter, der modsvarer denne indtægt bedst muligt.

Hvis der indføres asymmetriske skatteregler - således at kurstab i et år, der modsvares af kursgevinster i det følgende år, ikke er skattemæssigt neutrale - vil der være et tab, der skal fordeles. Egenkapitalen vil i første omgang komme til at bære denne risiko i form af forøget selskabsskat, men over tid vil kundernes afkast blive reduceret. Det er ganske urimeligt og formentlig utilsigtet.

Livs- og pensionsforsikringsselskaber, der er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, bør ikke underlægges pligt til at opgøre nettofinansieringsudgifter.

Skadesforsikringsselskaber

Der kan henvises til bemærkningerne ovenfor om kurssvingninger på fordringer og gæld.

I relation til skadesforsikringsselskaber er problemstillingen umiddelbart anderledes, idet der ikke som i livsforsikring sker en kapitalakkumulation, der reelt tilhører kunderne.

Når der i det globale kapitalmarked sker rentestigninger, har dette en negativ indflydelse på obligationernes kursniveau. Væsentlige rentestigninger kan i enkelte år betyde, at et skadeforsikringsselskab har kurstab, som der efter lovudkastets definition ikke er fradrag for, mens kursgevinster i andre år er skattepligtige. Denne asymmetri kan ramme helt normalt kapitaliserede skadeforsikringsselskaber.

Lovforslaget bør tage højde for, at det er en naturlig del af den forretningsmæssige drift i skadeforsikringsselskaber at besidde en betydelig kapital, der er placeret i rentebærende fordringer.

(...)

Spørgsmål 2

Lovgrundlag

Selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4

Selskabets nettofinansieringsudgifter består af en eventuel negativ sum af følgende indtægter og udgifter:

1) Skattepligtige renteindtægter og fradragsberettigede renteudgifter. Renteindtægter fra varedebitorer m.v. og renteudgifter til varekreditorer m.v. indgår dog ikke.

2) Provisioner og lign., der er fradragsberettigede efter ligningslovens § 8, stk. 3, og tilsvarende skattepligtige provisioner m.v. Provisioner m.v. vedrørende varegæld m.v. eller varefordringer m.v. indgår dog ikke.

3) Skattepligtige gevinster og fradragsberettigede tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven. Gevinst og tab på varekreditorer og varedebitorer medregnes ikke. Tab og gevinst på udlån medregnes ikke, når den skattepligtige udøver næring ved køb og salg af fordringer eller driver næringsvirksomhed ved finansiering og medkontrahenten ikke er koncernforbundet, jf. § 31 C. Tab og gevinst på obligationer udstedt til finansiering af udlån omfattet af 3. pkt. og finansielle kontrakter i tilknytning hertil medregnes ikke. Gevinst og tab på kontrakter (terminskontrakter m.v.), som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, herunder i sambeskattede selskaber, medregnes ikke. Urealiserede kursgevinster på en renteswap vedrørende lån med sikkerhed i fast ejendom medregnes ikke, men kan fremføres ved efterfølgende indkomstårs opgørelse af nettofinansieringsudgifter til modregning i urealiserede kurstab på samme kontrakt og i realiserede kurstab på samme kontrakt, der realiseres i det indkomstår, hvor kontrakten ophører. Gevinst og tab på terminskontrakter m.v. medregnes dog, hvis den skattepligtige udøver næring ved køb og salg af fordringer og finansielle kontrakter, driver næringsvirksomhed ved finansiering eller hvis medkontrahenten er koncernforbundet, jf. § 31 C.

4) En beregnet finansieringsomkostning ved finansielle leasingbetalinger medregnes hos leasingtager, mens leasinggiver medregner en beregnet finansieringsindtægt.

5) Skattepligtig fortjeneste og udnyttede tab ved afståelse af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven samt skattepligtige udbytter. Er summen efter 1. pkt. negativ, medregnes den ikke, men fremføres til modregning i efterfølgende indkomstår. 1. pkt. omfatter ikke afkast af lagerbeskattede næringsaktier omfattet af stk. 5, 7. pkt.

6) Uanset nr. 1-5 indgår finansieringsindtægter og -udgifter, der medregnes som følge af CFC-beskatning i § 32 eller som følge af genbeskatning efter § 15, stk. 8 og 9, i lov nr. 426 af 6. juni 2005, ikke i opgørelsen af nettofinansieringsudgifter. (Skattestyrelsens understregning).

Kursgevinstlovens § 29

Skattepligtige omfattet af § 2, eller § 12 skal medregne gevinst og tab på terminskontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Gevinst og tab medregnes efter de regler, der er angivet i dette kapitel og i kapitel 7.

Stk. 2. Terminskontrakter omfatter ikke aftaler, hvor afviklingstidspunktet ligger senere end aftaletidspunktet, når afvikling finder sted inden for den afviklingsfrist, der på området anses for at være sædvanlig.

(...)

Forarbejder

Bilag 26 til lov nr. 540 af 6. juni 2006 - L 213 2006-07

Spørgsmål af 14. maj 2007 fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.

(...)

I stk. 4, nr. 3, 4. punktum, benyttes udtrykket "kontrakter (terminskontrakter m.v.)". I 5. punktum benyttes udtrykket "terminskontrakter m.v.". Det bedes bekræftet, at der uanset de forskellige udtryk er tale om samme afgrænsning.

(...)

Skatteministerens kommentar

(...)

Det kan i øvrigt bekræftes, at udtrykkene "kontrakter (terminskontrakter m.v.)" og "terminskontrakter m.v." er udtryk for samme afgrænsning.

(...)

Oversigt over høringssvar med kommentarer (Bilag 1) til lov nr.540 af 6. juni 2007 - L 213 2006-07

Bemærkninger

(...)

Risikostyring gennem afledte finansielle instrumenter

Afledte finansielle instrumenter bruges i en aktiv styring af risikoprofilen i en virksomhed til en række forskellige formål, herunder f.eks. sikring af indtægter, omkostninger og fordringer (f.eks. valutasikring af udenlandsk omsætning eller sikring af stålprisen for en produktionsvirksomhed). En vigtig årsag til at indgå disse sikringsforretninger er netop at opnå et stabilt cashflow, som gavner virksomheden, og i øvrigt forventes af investorerne. Over løbetiden kan der være store værdiudsving. Disse udsving medfører en risiko for asymmetrisk beskatning. Når virksomhederne foretager sikringsforretninger på disse områder, og virksomhederne samtidig i et enkelt år rammer grænsen for rentefradragsbegrænsningen, mødes man af den asymmetri, der ligger i, at kursgevinster beskattes med 22 pct., mens kurstab kun kan fratrækkes med 12,1 pct. I nogle tilfælde vil man risikere, at der slet ikke er fradragsret for tab ved sikring.

Dette kan gennemføres ved at undtage gevinst og tab på finansielle kontrakter, indgået som led i afdækning af almindelige kommercielle risici, fra definitionen af nettofinansieringsudgifter eller ved konsekvent at gennemføre en realisationsbeskatning af finansielle kontrakter i større omfang end tilfældet er i dag.

(...)

Bilag 32 til lov nr. 540 af 6. juni 2007 - L 213 2006-07

(...)

Kommentar

(...)

Det bør være muligt at anvende finansielle instrumenter til styring af virksomhedens finansielle risici. Finansielle instrumenter bliver som hovedregel lagerbeskattet, dvs. der sker løbende beskatning på baggrund af værdien ved indkomstårets udløb. Udsving kan derfor resultere i tab i et år og gevinst i et andet år.

Dette er ikke hensigtsmæssigt, når der er tale om sikring af virksomhedens løbende drift.

Det foreslås, at gevinst og tab på terminskontrakter m.v., som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter ikke medregnes blandt nettofinansieringsudgifterne.

Terminskontrakter skal dog medregnes, hvis den skattepligtige udøver næring ved køb og salg af fordringer og finansielle kontrakter eller driver næringsvirksomhed ved finansiering. Endvidere skal valutaterminskontrakter medregnes. De terminskontrakter, der medregnes, omfattes af muligheden for fremførsel i de efterfølgende tre års kursgevinster.

(...)

Ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne medregnes alene kursgevinster og -tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven. Finansielle kontrakter undtaget fra kursgevinstloven som følge af kursgevinstlovens § 30 indgår derfor ikke i opgørelsen.

Herudover indgår gevinst og tab på terminskontrakter m.v. (som udgangspunkt) heller ikke. Det afgørende er alene, om det er en kontrakt til sikring af driftsindkomst.

Hvis et ejendomsselskab, der er næringsdrivende med køb og salg af fast ejendom, indgår en terminskontrakt til sikring mod stigende renter i forbindelse med købet, vil terminskontrakten vedrøre driftsindkomsten. Dette gælder kun næringstilfælde. Anskaffes et anlægsaktiv, vedrører sikringen ikke driftsindkomsten.

Den del af en terminskontrakt, der må anses for spekulation, undtages ikke fra medregning i opgørelsen af nettofinansieringsudgifter. (Skattestyrelsens understregning)

(...)

Praksis

SKM2006. 451. SR

En skatteyder, der drev selvstændig virksomhed i byggebranchen, havde for at modvirke risikoen for en rentestigning indgået en renteswap, der gik ud på, at skatteyderen modtog en variabel rente og betalte en fast aftalt rente. Skatteyderen ønskede nu at indgå en modswap, hvorefter skatteyderen skulle betale en variabel rente og modtage en fast aftalt rente.

Efter en samlet vurdering blev de omhandlede renteswaps anset som terminsaftaler og dermed omfattet af kursgevinstlovens regler om finansielle kontrakter. Swapaftalerne blev endvidere anset for at have tilknytning til erhvervmæssig virksomhed.

SKM2015. 198. SR

En finansiell kontrakt om en "rentekorridor", hvorefter der blev etableret et renteloft og et rentegulv, og som blev indgået på baggrund af erhvervmæssig gæld, blev anset for at have tilknytning til erhvervmæssig virksomhed, således at et tab ville kunne fradrages efter kursgevinstlovens § 32, stk. 1.

Den juridiske vejledning C. D. 2.4.4.2.4 Nettofinansieringsudgifter - SEL § 11 B, stk. 4

(...)

Gevinst og tab på kontrakter (terminskontrakter mv.)

Gevinster og tab på kontrakter (terminskontrakter mv.), som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, medregnes ikke. Urealiserede kursgevinster på en renteswap på lån med sikkerhed i fast ejendom medregnes ikke, men kan fremføres ved efterfølgende indkomstårs opgørelse af nettofinansieringsudgifter til modregning i urealiserede kurstab på samme kontrakt og i realiserede kurstab på samme kontrakt, der realiseres i det indkomstår, hvor kontrakten ophører.

Gevinst og tab på terminskontrakter mv. medregnes dog, hvis den skattepligtige

- udøver næring ved køb og salg af fordringer og finansielle kontrakter, eller
- driver næringsvirksomhed ved finansiering, eller
- hvis medkontrahenten er koncernforbundet med den skattepligtige efter SEL § 31 C.

Hvis et selskab eksempelvis indgår en kontrakt, hvorefter det sikrer sig mod stigende oliepriser, vil det beløb, der kommer til udbetaling i tilfælde af stigende oliepriser, ikke være en finansieringsindtægt. Sådanne kontrakter dækker i realiteten over selskabets styring af de kommercielle risici - og ikke over en finansieringsindtægt eller -udgift.

(...)

Den juridiske vejledning C. B. 1.8.1 Overordnede principper for beskattningen af finansielle kontrakter

Hvornår er der tale om en finansiell kontrakt?

De kontrakter, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, er terminskontrakter og aftaler om købe- og salgsretter mv. Se KGL § 29, stk. 1.

Ofte kaldes terminskontrakter futures eller forwardkontrakter. Købe- og salgsretter kaldes ofte optioner. Se en oversigt over forskellige typer af kontrakter nedenfor. Anvendelsen af disse begreber er ikke entydig. Det er derfor ikke tilstrækkeligt kun at vurdere kontrakten, ud fra, hvad den kaldes. Der skal foretages en konkret vurdering af kontraktens indhold, herunder af de enkelte elementer i aftalen.

Følgende kriterier skal være opfyldt for, at der er tale om en finansiell kontrakt omfattet af KGL § 29:

- Bindende aftale mellem parterne
- Tidsmæssig forskydning mellem aftale- og afviklingstidspunkt
- Aftale om afviklingspris eller -kurs.

Formålet med indgåelsen af kontrakten (fx risikoafdækning, investering eller arbitrage) er uden betydning for, om kontrakten er omfattet af KGL § 29.

Personer, der udnytter en køberet efter Lov om fremme af vedvarende energi § 13, er ikke skattepligtige af en eventuel gevinst/tab ved udnyttelse af køberetten. Køberetten opfylder ikke betingelserne for at være en finansiell kontrakt. Se SKM2012. 404. SR.

Bitcoins og rebase rewards er ikke finansielle kontrakter. Se afsnit C. C. 2.1.3.3.3, samt SKM2018. 104. SR, SKM2018. 130. SR, SKM2018. 458. SR, SKM2020. 85. LSR (stadfæstelse af SKM2018. 288. SR) og SKM2020. 400. LSR, samt forudsætningsvist SKM2019. 10. SR, SKM2019. 67. SR, SKM2019. 78. SR, SKM2019. 161. SR, SKM2020. 229. LSR (stadfæstelse af SKM2019. 7. SR), SKM2021. 240. LSR, SKM2021. 356. SR, SKM2021. 505. LSR, SKM2022. 300. SR, SKM2022. 323. SR (vedrørende rebase rewards) og SKM2022. 355. SR. Se dog SKM2018. 130. SR, hvor der var indgået aftaler om køb eller salg af bitcoins til levering eller differenceafregning på et senere tidspunkt.

Bindende aftale mellem parterne

Der skal foreligge en bindende aftale mellem parterne. Det kan være en særskilt aftale eller fx en aftale inkorporeret i en aktionæroverenskomst. Det er uden betydning, om aftalen er skriftlig eller mundtlig. Er der givet et tilbud, men er tilbuddet ikke accepteret af modtageren af tilbuddet, er der ikke indgået en bindende aftale mellem parterne.

Tidsmæssig forskydning mellem aftale- og afviklingstidspunkt

Der skal være en tidsmæssig forskydning mellem aftale- og afviklingstidspunktet (leveringstidspunktet).

En kontrakts løbetid kan være tidsbegrænset eller tidsubegrænset. En tidsubegrænset kontrakt er ofte karakteriseret ved, at den først kan udnyttes, når en aftalt begivenhed indtræder.

En ren forkøbsret uden fastsat pris er ikke omfattet af reglerne om finansielle kontrakter.

En købe- og/eller salgsret, der reelt indebærer, at ejendomsretten til aktivet allerede på aftaletidspunktet er overdraget mellem parterne, er ikke en finansiell kontrakt, men en overdragelse af aktivet. Derimod kan der være tale om en eller flere finansielle kontrakter, hvis ejeren fortsat har ejendomsretten til aktivet. Se TfS 1993, 221 LR og TfS 1993, 223 LR.

Aftale om afviklingspris eller -kurs

Der skal aftales en afviklingspris eller -kurs ved indgåelsen af kontrakten. Det kan være en konkret pris eller kurs på de underliggende aktiver. Det kan også være en formel eller beregningsmodel for, hvordan prisen skal fastsættes. Det er dog en betingelse, at prisen er fastsat efter objektive kriterier, og at der ikke er væsentlig usikkerhed om den fremtidige salgspris.

Vestre Landsret fandt i en sag, at en salgsret indgået i forbindelse med køb af en post aktier var en finansiell kontrakt omfattet af KGL § 29. Prisen ville i givet fald være den pris, der var betalt for aktierne med tillæg af alle relevante omkostninger og forrentning af købesummen. Landsretten henviste til, at prisen var fastsat efter objektive kriterier, incl. omkostningen til renter. Der var derfor ikke nogen væsentlig usikkerhed om den fremtidige salgspris. Se SKM2007. 637. VLR.

Skatterådet fandt derimod i en sag, at en køberet ikke var omfattet af KGL § 29. Ifølge aftalen var overdragelsesprisen angivet som 85 pct. af den til enhver tid gældende offentlige vurdering. Skatterådet fandt, at der var en så betydelig usikkerhed om den fremtidige overdragelsespris, at køberetten ikke var omfattet af KGL § 29, stk. 1. Se SKM2011. 213. SR.

Eksempel

Ifølge en ejerftale er aktionærerne forpligtet til først at tilbyde aktierne til selskabets øvrige aktionærer. Det er angivet i aktionæroverenskomsten, at aktierne skal overdrages til en kurs beregnet efter en nærmere fastsat beregningsmodel. Køberetten er en finansiell kontrakt, der er omfattet af KGL § 29, medmindre aftalen opfylder betingelserne i KGL § 30, så køberetten skal beskattes sammen med aktierne. Se afsnit C. B. 1.8.3 om kontrakter, der ikke beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter.

Eksempel

Der er indgået aftale om, at en post aktier kan købes om 3 år til en kurs fastsat i aftalen. Køberetten er en finansiell kontrakt, der er omfattet af KGL § 29, medmindre aftalen opfylder betingelserne i KGL § 30, så køberetten skal beskattes sammen med aktierne.

Eksempel

Der er mellem to aktionærer indgået aftale om, at ved salg af aktier skal den anden aktionær tilbydes at købe aktierne. Det er aftalt, at aktierne, hvis aktionæren udnytter sin ret til at købe, skal overdrages til markedsprisen for aktierne på overdragelsestidspunktet. Der er tale om en forkøbsret, der ikke er omfattet af reglerne for finansielle kontrakter, da der er betydelig usikkerhed om den fremtidige overdragelsespris.

Bemærk

Hvis kontrakten, eller et arrangement hvori kontrakten indgår, er uden reelt økonomisk indhold, kan den ikke anerkendes i skattemæssig henseende. Se fx SKM2009. 168. HR.

Forskellige typer af kontrakter

De finansielle kontrakter, der er omfattet af KGL § 29, udgør en bred vifte af kontrakter, der ikke i praksis har entydige betegnelser. Det er derfor afgørende for den skattemæssige kvalifikation, at der foretages en konkret vurdering af kontraktens indhold.

Betegnelse

Terminskontrakt (future/forwardkontrakt)

Beskrivelse af kontrakten

Pligt til at købe/sælge en fastsat mængde af et bestemt aktiv eller passiv på en fremtidig dato til en pris, der er aftalt i kontrakten.

Da der er tale om en gensidig forpligtelse, er der symmetri mellem erhververs og udsteders risiko.

Futures er standardiserede terminskontrakter med hensyn til fx løbetid, kontraktstørrelse og underliggende aktiver.

(...)

Spørgsmål 3

Lovgrundlag

Selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1

Se ovenfor under spørgsmål 1.

Selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3

Se ovenfor under spørgsmål 2.

Kursgevinstlovens § 1, stk. 1

Denne lov omfatter

- 1) gevinst og tab ved afståelse eller indfrielse af pengefordringer herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve,
- 2) gevinst og tab ved frigørelse for gæld og
- 3) gevinst og tab på terminskontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter uden hensyn til de regler, der gælder for det underliggende aktiv.

Forarbejder

Bemærkninger til selskabsskattelovens §11 B

(...)

2.3. Beskæring af rentefradraget

Der foreslås en begrænsning af selskabers rentefradragsret. I det gældende regelsæt har selskaber som udgangspunkt fradrag for alle selskabets renteudgifter, uanset om gælden har finansieret skattepligtige eller skattefrie indtægter. Eneste undtagelse herfra er reglerne om tynd kapitalisering, hvorefter der kan ske en fradragbegrænsning af koncernintern gæld, hvis selskabets samlede gæld set i forhold til egenkapitalen overstiger forholdet 4:1.

De gældende regler medfører, at store selskaber - herunder selskaber overtaget af kapitalfonde - kan minimere skattebetalingen i Danmark i forhold til driftsoverskuddet ved vilkårligt at placere renteudgifter i Danmark, selvom de indtægter, renteudgifterne finansierer, ikke vil blive undergivet dansk beskatning. Dette gælder i særdeleshed selskabers køb af aktier, hvor afkast i form af udbytte eller aktieavancer typisk vil være skattefrie i Danmark. Udbytter er således skattefrie, hvis der ejes mindst 15 pct. af kapitalen (10 pct. fra og med 2009), mens avancer er skattefrie efter 3 års ejertid. På denne måde kan finansieringen af skattefrie indtægter nedbringe eller fjerne beskatningen af erhvervsmæssigt overskud i Danmark.

(...)

Bemærkninger til selskabsskattelovens §11 B, stk. 4, nr. 3

(...)

Som det fremgår af punkt 3 a foreslås det, at tab på fordringer, der er erhvervet som vederlag i næring, ikke medtages. Herved undtages de situationer, hvor debitor ikke kan betale for f.eks. varer leveret af kreditor på kredit. I disse tilfælde kan kurstabet ikke sidestilles med en renteudgift.

På tilsvarende vis foreslås det, at pengeinstitutter og andre virksomheder, der driver næring ved køb og salg af fordringer eller driver næringsvirksomhed ved finansiering, ikke skal medregne gevinst og tab på udlån. Denne undtagelse finder dog ikke anvendelse, hvis modparten er koncernforbundet, jf. selskabsskattelovens § 31 C, med pengeinstituttet m.v.

Det foreslås endvidere, at gevinster og tab på kontrakter (terminkontrakter m.v.), som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, ikke medregnes. De medregnes dog, hvis den skattepligtige udøver næring ved køb og salg af fordringer og finansielle kontrakter eller driver næringsvirksomhed ved finansiering eller hvis medkontrahenten er koncernforbundet, jf. selskabsskattelovens § 31 C. Hvis et selskab eksempelvis indgår en kontrakt, hvorefter det sikrer sig mod stigende oliepriser, vil det beløb, der kommer til udbetaling i tilfælde af stigende oliepriser, ikke være en finansieringsindtægt. Sådanne kontrakter dækker i realiteten over selskabets styring af de kommercielle risici -" og ikke over en finansieringsindtægt eller ---udgift.

Det er alene terminkontrakter m.v. vedrørende driftsindtægter og driftsudgifter, der omfattes af undtagelsen. Kontrakter vedrørende anlægsaktiver er således ikke undtaget. Kontrakter vedrørende valuta er heller ikke undtaget.

(...) (Skattestyrelsens understregning)

Bilag 26 til lov nr. 540 af 6. juni 2007 - L 213 2006-07

Se ovenfor under spørgsmål 2.

Bemærkninger til selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1, 3. pkt. (Lov nr. 202 af 27. februar 2015 - L 98 2014-15 (1.samling))

Almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.

(...)

Det foreslås derfor, at der som udgangspunkt ikke skal foretages fradragsbeskæring, når nettofinansieringsudgifterne består af et nettokurstab på fordringer, som overstiger indkomstårets nettorenteindtægter. Dette medfører, at nettokurstabene på fordringer som udgangspunkt ikke fradrags beskæres. Heller

ikke i de tilfælde, hvor koncernen har renteudgifter. Nettokurstabene fremføres i stedet til modregning i fremtidige nettogevinster på fordringer og nettorenteindtægter.

Dette ville kunne give et incitament til at investere i højrentefordringer til overkurs, idet renteindtægterne ville blive modregnet i finansieringsudgifterne, mens kurstabet som udgangspunkt ikke ville indgå i beregningen. Det foreslås derfor, at kurstab på sådanne fordringer medregnes, i det omfang kurstabet skyldes anskaffelsen til overkurs. Kurstabet, som altid medregnes i nettofinansieringsudgifterne, maksimeres således til forskellen mellem anskaffelsessummen og den aftalte indfrielsessum. Dette kurstab er reelt en finansieringsudgift, der tilvejebringer en renteindtægt (som

indgår i beregningen af nettofinansieringsudgifterne).

(...)

Specielle bemærkninger

Det foreslås, at der som udgangspunkt ikke sker fradragsbeskæring som følge af nettokurstab på fordringer. Der skal således ikke ske fradragsbeskæring, når nettofinansieringsudgifterne består af nettokurstab på fordringer, der overstiger indkomstårets nettorenteindtægter. Dette medfører, at kursudsvingene på fordringer, herunder børsnoterede obligationer, som udgangspunkt ikke længere vil udløse rentefradragsbeskæring efter renteloftet.

Selskaber kunne få et incitament til at investere i højrentefordringer til overkurs, da renteindtægterne ville blive modregnet i finansieringsudgifterne, mens kurstabet ikke ville indgå i beregningen. Det ville således være muligt at konvertere renteudgifter, der kan fradragsbeskæres, til kurstab på en fordring, der ikke fradragsbeskæres. Det foreslås derfor, at den del af kurstabet, der skyldes overkursen på sådanne fordringer, kan beskæres uanset undtagelsen for nettokurstab på fordringer, idet kurstabet, der er en følge af overkursen, reelt er en finansieringsudgift, der tilvejebringer en renteindtægt (som indgår i beregningen af nettofinansieringsudgifterne).

Det følger af kursgevinstlovens § 25, stk. 3, at selskaber lagerbeskattes af gevinster og tab på fordringer, medmindre der er tale om fordringer på varedebitorer. Undtagelsen for fordringer på varedebitorer er imidlertid uden betydning i denne sammenhæng, da de allerede er undtaget fra beregningen af nettofinansieringsudgifterne. De relevante fordringer vil således være lagerbeskattede.

Det kurstab, der kan fradragsbeskæres uanset undtagelsen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1, 3. pkt., er maksimeret til forskellen mellem anskaffelsessummen og den aftalte indfrielsessum. Når fordringen lagerbeskattes, vil kurstab, der ligger inden for denne ramme, kunne fradragsbeskæres.

Eksempel:

Et selskab erhverver en lagerbeskattet fordring med en forrentning på 4 pct. pr. år til kurs 105. Fordringen skal indfries til kurs 100. Hvis kursen i år 1 falder til kurs 104 som følge af et stigende renteniveau, vil kurstabet indgå i den almindelige opgørelse af nettofinansieringsudgifterne uanset undtagelsen i § 11 B, stk. 1, 3. pkt. Hvis renteniveauet stiger kraftigt i år 2, hvorved kursen falder til kurs 98, vil det alene

være kursfaldet på 4 point (104-100), der skal indgå i den almindelige opgørelse af nettofinansieringsudgifterne. Den resterende del af kursfaldet på 2 point (100-98) er omfattet af undtagelsen. Hvis renteniveauet falder meget kraftigt i år 3, således at kursen stiger til kurs 107, vil hele kursgevinsten på 9 point (107-98) indgå i den almindelige opgørelse af nettofinansieringsudgifterne - dog vil kurstabene fra de tidligere indkomstår blive modregnet efter selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1, 5. pkt. (medmindre der allerede er sket modregning i andre nettokursgevinster eller nettorenteindtægter).

Forslaget vil medføre, at fremtidige kursudsving på fordringer, herunder børsnoterede obligationer, kun i meget begrænset omfang vil påvirke beregningen af renteloftet. Der medregnes som udgangspunkt kun det kurstab, der automatisk opstår over fordringens restløbetid på fordringer, der er anskaffet til en højere kurs end den aftalte indfrielseskurs. (Skattestyrelsens understregning)

Spørgsmål 4

Lovgrundlag

Selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4

Se ovenfor under spørgsmål 2.

Kursgevinstlovens § 1

Denne lov omfatter

- 1) gevinst og tab ved afståelse eller indfrielse af pengefordringer herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve,
- 2) gevinst og tab ved frigørelse for gæld og
- 3) gevinst og tab på terminskontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter uden hensyn til de regler, der gælder for det underliggende aktiv.

Stk. 2. Uanset ligningslovens §§ 16 A og 16 B skal afdrag på og afståelsessummer for fordringer på koncernforbundne selskaber, jf. ligningslovens § 2, behandles efter reglerne i denne lov.

Stk. 3. Loven omfatter ikke gevinst og tab på fordringer og gæld, der indgår i beskattningen af avance ved salg af fast ejendom, der henhører til den skattepligtiges næringsvej, jf. statsskattelovens § 4, jf. § 5 a.

Stk. 4. Loven omfatter endvidere ikke gevinst og tab på konvertible obligationer og præmieobligationer.

Praksis

Den juridiske vejledning C. B. 1.2.1 Fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven

(...)

Kursgevinster og kurstab

Loven omfatter både gevinst og tab, der opstår hos

- kreditor (fordringshaver, långiver) ved afståelse eller indfrielse af en pengefordring
- debitor (skyldner, låntager), der frigøres fra en forpligtelse.

Reglerne gælder for alle kursgevinster og kurstab på fordringer og gæld.

Eksempler på kursgevinster og kurstab

Her er nogle eksempler på kursgevinster og kurstab:

- Stigninger og fald i kursværdi, der følger af ændrede renteforhold, indeksreguleringer eller valutakursændringer
- Tab som følge af debtors misligholdelse og utilstrækkelig sikkerhed ved pant eller kaution.

Fordringer, gæld og finansielle kontrakter, der er omfattet af kursgevinstloven

Kursgevinstloven indeholder regler for beskatning af gevinst og tab på:

- a. pengefordringer, herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve
- b. gæld
- c. terminskontrakter, aftaler om salgsretter og aftaler om køberetter, der ikke skal beskattes sammen med det underliggende aktiv (finansielle kontrakter)
- d. afdrag og afståelsessummer vedrørende fordringer på koncernforbundne selskaber

Se KGL § 1, stk. 1 og 2.

Praksis

SKM2022. 145. LSR

Klagen vedrørte et bindende svar fra Skatterådet om, hvorvidt kursgevinster og -tab på "Lånet" ville blive omfattet af kursgevinstloven, og at renterne herpå skattemæssigt skulle behandles som renteudgifter, og i benægtende fald, om kursgevinster og -tab samt renter fra "Lånet" skulle beskattes efter statsskattelovens regler. Landsskatteretten fandt ud fra en konkret og samlet vurdering, at den påtænkte disposition ikke udgjorde et reelt gældsforhold, idet selskabets tilbagebetalingsforpligtelse måtte anses for teoretisk. Selskabet kunne således ikke i henhold til den påtænkte aftale anses for retligt forpligtet til at tilbagebetale det modtagne beløb. Dispositionen kunne herefter ikke anses for omfattet af kursgevinstlovens § 1, stk. 1, og da der ikke i skattemæssig forstand forelå en gæld, var der ikke fradragsret for renter i henhold til statsskattelovens § 6, stk. 1, litra e. Landsskatteretten stadfæstede derfor Skatterådets svar på spørgsmål 1. Landsskatteretten bemærkede, at det i spørgsmål 2 ikke fremgik præcist af selve spørgsmålet, hvilken eller hvilke skattemæssige virkninger, der blev spurgt til, og at Skatterådet ikke ved besvarelsen af det bindende svar på spørgsmål 2 sås at have taget stilling til den af repræsentanten i klagesagen fremsatte påstand om, at de løbende betalinger var fradragsberettigede for selskabet efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Klagen afvistes derfor på dette punkt, idet selskabet blev henvist til på ny at anmode om et bindende svar på dette spørgsmål.

Spørgsmål 5

Lovgrundlag

Statsskattelovens § 5

Til indkomsten henregnes ikke:

- a) formueforøgelse, der fremkommer ved, at de formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i værdi - medens der på den anden side ikke gives fradrag i indkomsten for deres synken i værdi -, eller indtægter, som hidrører fra salg af den skattepligtiges ejendele (herunder indbefattet værdipapirer) for så vidt disse salg ikke henhører til vedkommendes næringsvej, for eksempel handelsvirksomhed med faste ejendomme, eller er foretaget i spekulationsøjemed, i hvilke tilfælde den derved indvundne handelsfortjeneste henregnes til indkomsten, ligesom også eventuelt tab kan fradrages i denne. Ved salg af fast ejendom samt aktier og lignende offentlige værdipapirer, der er indkøbt efter 1. januar 1922, anses spekulationshensigt at have foreligget, når salget sker inden 2 år efter erhvervelsen, medmindre det modsatte godtgøres at være tilfældet;

b) gaver, der falder ind under afsnit II i lov om afgift af dødsboer og gaver, samt formueforøgelse, som hidrører fra arv og forskud på falden arv eller fra indgåelse af ægteskab, udbetaling af livsforsikringer, brandforsikringer og deslige;

c) de indtægter, der hidrører fra kapitalforbrug eller optagelse af lån;

d) (Ophævet).

e) - - -

Den under a og b omhandlede formueforøgelse, ligesom også den formueformindskelse, der fremkommer ved formuegenstandes synken i værdi, kommer derfor kun i betragtning, for så vidt som formuens udbytte derved er blevet forøget eller formindsket, og da kun med beløbet af den således fremkomne udbytteforøgelse eller udbytteformindskelse.

Forarbejder

Alm. bemærkninger til lov nr. 532 af 13. december 1985 - L 19 1985-86 (den oprindelige kursgevinstlov

(...)

A.. Statskattelovens regler om spekulation og næring, § 5, litra a, kan kort beskrives således, at gevinster og tab på den skattepligtiges aktiver kun medregnes ved indkomstopgørelsen, hvis aktiverne er bestemt til omsætning med fortjeneste som led i den skattepligtiges erhvervsvirksomhed (»næring«) eller i øvrigt (»spekulation«).

Groft sagt hviler statsskattelovens nærings- og spekulationsbegreb således på en opdeling af den enkelte skattepligtiges aktiver i omsætningsformue og anlægsformue. Hovedreglen er den enkle, at gevinster og tab på omsætningsformuen (varelager, spekulationsobjekter etc.) skål medregnes ved indkomstopgørelsen. Værdiændringer på anlægsformuen (driftsmidler og andre kapitalgoder, der er bestemt til mere varigt at danne grundlag for indkomsterhvervelsen) skal derimod ikke medregnes

ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Begrebet næring kan i hovedtræk beskrives således, at den varige virksomhed, som en skattepligtig udøver som sin hele eller delvise levevej, betragtes som »næring«. De mere enkeltstående dispositioner, der tilsigter indkomsterhvervelse, anses for

spekulation. Endelig er de mere tilfældige indkomsterhvervelser, der kan opstå i forbindelse med afståelse af formuegoder til en højere pris end anskaffelsessummen, efter statsskatteloven skattefri. (Skattestyrelsens understregning)

(...)

Bemærkninger til § 5 i lov nr. 532 af 13. december 1985

Bestemmelsen fastslår i hvilket omfang gevinster og tab hos skyldnere skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter bestemmelserne i dette lovforslag.

Det fastslås som udgangspunkt, at de skattepligtige, der omfattes af § 2 (selskaber m.v.), skal medregne alle kursbevægelser på såvel fordringshaversiden som på skyldnersiden.

Forholdene for øvrige skattepligtige reguleres af de grundlæggende bestemmelser i statsskattelovens §§ 4-6. Dette indebærer, at kursgevinst og -tab på gæld som udgangspunkt ikke påvirker den skattepligtige indkomst.

(...)

Betænkning nr. 1050/1985 - Skattelovrådets udtalelse om den skattemæssige behandling af afkast af investeringer i finansielle fordringer

(...)

På skyldnersiden antoges det tidligere, at kun kursudsving på leverandørkredit skulle medregnes ved indkomstopgørelser, men Højesteret fastslog i den i afsnit 4 nævnte dom U 1976.60 H., at et devalueringstab, som et olieselskab led på en banklån, var fradragsberettiget, fordi det var tilstrækkelig godtgjort, at lånet var optaget til og anvendt til betaling for varekøb. Devalueringstabet blev derfor anset for en driftsudgift.

Præmisserne kunne tyde på, at man efter statsskatteloven på låntagersiden må arbejde med samme grundsondring som på långiversiden, nemlig at værdiændringer i

gældsbyrden skal medregnes ved indkomstopgørelsen, for så vidt der er tale om "omsætningsgæld", men ikke for "anlægsgæld". (Skattestyrelsens understregning)

(...)

Praksis

SKM2021. 377. SR

Spørger ønskede at få bekræftet, at udstedelser af hybrid kernekapital skatteretligt er en gæld for udsteder og en fordring for erhverver, hvor hovedstolen er omfattet af kursgevinstloven og afkastet er en rente omfattet af statsskatteloven. Spørger stillede en række opfølgende spørgsmål hvis dette ikke kunne bekræftes.

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at udstedelserne af hybrid kernekapital skatteretligt kunne kvalificeres som en gæld omfattet af kursgevinstloven og renter omfattet af statsskatteloven. Skatterådet fandt, at udstedelserne af hybrid kernekapital var anlægskapital omfattet af statsskattelovens § 5 a. Skatterådet besvarede de opfølgende spørgsmål med dette udgangspunkt.

UfS 1976.60H

Et benzinselskab A fandtes berettiget til som driftsomkostning at fradrage tilskud til dækning af underskud i datterselskaber, der drev nogle tankstationer, som i kortere eller længere tidsrum ikke kunne drives uden underskud, men som A af konkurrencehensyn og til fremme af omsætningen i almindelighed havde væsentlig interesse i at opretholde. A kunne endvidere fradrage et devalueringstab på udenlandske banklån, der var optaget til og anvendt til betaling for varekøb.